

Ghid privind deschiderea unui salon de coafură, cosmetică, frizerie, manichiură, pedichiură, sau a unui studio de tatuare și piercing

Ediția: 1

Întocmit: Szfarli Zoltan, consilier Primăria Mun. Mediaș

Cuvântul autorului

Rolul acestui ghid este de a veni în întâmpinarea tuturor persoanelor care doresc să inițieze o afacere în domeniul înfrumusețării corporale, fie că vor desfășura aceasta activitate în nume propriu sau vor apela la personal angajat, fie că vor înființa în acest scop o societate comercială, în baza Legii nr.31/1990 sau vor apela la o formă de organizare prevăzută de O.U.G. 44/2008 ca și persoană fizică autorizată, întreprindere individuală sau familială. Ghidul își poate dovedi utilitatea și în cazul operatorilor economici, persoane fizice sau juridice, care activează deja în această branșă, prin faptul că oferă o sferă largă de informații și există posibilitatea ca unele din aspectele dezbătute să nu fie cunoscute sau să fie cunoscute doar parțial de către aceștia. În vederea cunoașterii în detaliu a cadrului legislativ, recomand tuturor persoanelor interesate să lectureze toate actele normative, cu modificările și competențele lor ulterioare, menționate în ghid, formându-și astfel o imagine cât mai completă asupra acestui domeniu de activitate.

Acest ghid conține informații cu caracter public și nu substituie sub nicio formă prerogativele altor instituții cu competențe în domeniu și totodată specific în mod expres faptul că informația cuprinsă în acesta nu reprezintă activitate de consultață juridică. Datorită deselor schimbări legislative, este posibil ca în decursul unei perioade de timp de la redactarea acestuia, unele informații să nu mai fie de actualitate, astfel încât este recomandat oricărei persoane care se informează din această lucrare, să verifice ulterior în ce măsură informațiile respective și-au păstrat autenticitatea în timp.

Întocmirea acestui ghid are la bază punerea în aplicare, a prevederilor art. 25, alin.3, lit.e, din Legea nr.346/2004, privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, prin care autoritățile locale sunt obligate să acorde sprijin întreprinderilor mici și mijlocii prin facilitarea accesului la servicii de informare, instruire, consultanță, consiliere și asistență tehnică pentru potențialii întreprinzători care inițiază o afacere, pentru întreprinderile nou-înființate și pentru întreprinderile mici și mijlocii existente, potrivit nevoilor acestora.

CUPRINS

Introducere.....	
Capitolul 1 - Ce condiții trebuie să îndeplinească o persoană pentru a desfășura activitatea de estetician/operator, în cadrul unui cabinet de înfrumusețare.....	pag.5
1.1.– Calificarea, importanța și modalități de dobândire.....	pag. 6
1.1.1. Competențele profesionale.....	pag. 7
1.1.2. Cum putem obține o calificare în funcție de studiile de care dispunem ?.....	pag. 9
1.2.- Curs de igienă.....	pag. 12
2. Alte condiții obligatorii.....	pag.12
Capitolul 2 - Aspecte de care ținem cont la alegerea unui spațiu.....	pag.13
Capitolul 3 – Alegerea formei de organizare a activității.....	pag.14
Capitolul 4 – Amenajarea spațiilor.....	pag.16
4.1. Dotări generale obligatorii.....	pag.16
4.2. Dotări specifice pentru serviciile din cabinetele de piercing și tatuaj.....	pag.16
Capitolul 5 – Norme de igienă.	
5.1. Norme generale de igienă pentru serviciile din cabinetele de înfrumusețare.....	pag.18
5.1.1 Igiena mâinilor.....	pag.18
5.1.2. Alte obligații cu caracter general privind normele de igienă.....	pag.19
5.2. - Norme de igienă specifice în cabinetele de tratament și machiaj cosmetic.....	pag.21
5.3. Norme de igienă privind epilarea.....	pag.22
5.4. Norme de igienă privind machiajul.....	pag.22
5.5. Norme de igienă privind manichiura și pedichiura.....	pag.23
5.6. Norme de igienă privind operațiunile de coafură, frizerie, bărbierit.....	pag.25
5.7. Normele de igienă aplicabile procedurilor de tatuare, piercing și implant dermal.....	pag.25
5.7.1. Norme de igienă generale.....	pag.27
5.7.1.1.- Ce obligații au operatorii procedurilor de tatuare, piercing și implant dermal	

în cazul unor incidente.....	pag.27
5.7.2. – Norme de igienă specifice procedurilor de tatuare artistică și cosmetică.....	pag.28
5.7.3. Norme de igienă specifice pentru procedura de piercing și implant dermal.....	pag.28
5.7.4. - Situații în care sunt interzise efectuarea procedurilor de tatuare și piercing/implantare dermală.....	pag.30
5.7.5. - Norme privind materiale folosite în cabinetele de tatuaj și piercing.....	pag.31
5.8. – Curățarea, dezinfectia, sterilizarea.....	pag.31
5.8.1. – Curățarea.....	pag.33
5.8.2. – Dezinfectia.....	pag.33
5.8.3. – Sterilizarea.....	pag.36
Capitolul 6 - Gestionarea deșeurilor	
6.1. – Obligații generale.....	pag.40
6.2. - Condiții de colectare prin separare la locul producerii, pe categoriile stabilite, a deșeurilor rezultate din activitățile de înfrumusețare.....	pag.41
Capitolul 7 – Utilizarea substanțelor periculoase.....	pag.46
Capitolul 8 – Autorizații, avize, licențe necesare în vederea funcționării în condiții de legalitate a unui cabinet de înfrumusețare	
8.1. – Autorizația sanitară de funcționare.....	pag.46
8.2. - Autorizația de securitate la incendiu.....	pag.46
8.3. – Autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă.....	pag.48
8.4. - Licență/autorizație neexclusivă privind folosirea muzicii ambientale.....	pag.52
8.5. - Monitorizare cu camere video.....	pag.53
8.6. – Analiza de risc la securitatea fizică.....	pag.53
8.7. - Documente care se afișează în incinta unități.....	pag.54
8.8 - Amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate.....	pag.55
8.9. - Obținerea Acordului de funcționare din partea primăriilor.....	pag.55
8.10. - Fiscalizarea casei de marcat.....	pag.55

INTRODUCERE

Succesul unui business în domeniul înfrumusețării corporale este în strânsă corelație cu o serie de factori precum abilitățile antreprenoriale a persoanei care inițiază afacerea, măiestria personalului care execută procedurile de lucru, nivelul de cunoștințe deținut despre acest domeniu. Dacă abilitățile antreprenoriale și măiestria executării procedurilor de lucru sunt în strânsă corelație cu competențele persoanelor respective, parcurgerea acestui ghid îi oferă viitorului antreprenor o serie de informații foarte utile, contribuind astfel la formarea unei imagini de ansamblu asupra activității pe care intenționează să o deruleze.

Activitățile de înfrumusețare corporală se încadrează conform clasificării activităților din economia națională – CAEN, actualizate prin Ordinul nr.337/2007 al președintelui Inst. Național de Statistică, în grupa 9602- Coafură și alte activități de înfrumusețare, în care se includ activități precum coafură, manichiură, pedichiură, frizerie, machiaj, bărbierit, masaj facial, aplicarea unghiilor artificiale și epilare, precum și în grupa 9609- Alte activități de servicii n.c.a., în care se includ activitățile desfășurate în cadrul studiourilor de tatuaj și piercing.

Condițiile de funcționare, prevăzute de normele legale în vigoare pentru activitățile menționate anterior, sunt asemănătoare, diferențieri existând între activitățile menționate în grupa CAEN- 9602 față de cele menționate în grupa CAEN – 9609, prin faptul că acestea din urmă necesită respectarea unor proceduri suplimentare.

Înainte de a începe o abordare asupra condițiilor impuse de cadrul legislativ cu privire la desfășurarea acestor activități, este indicat să definim cele mai importante noțiuni în ceea ce privește un cabinet de înfrumusețare, așa cum sunt menționate de Ordinul nr. 1136/2007, privind aprobarea Normelor de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală, cu modificările și completările ulterioare și anume:

- a) procedură - activitate de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, implantare dermală, tratament și machiaj cosmetic, manichiură, pedichiură, epilare, frizerie, coafură și bărbierit;
- b) operator - persoană care este instruită și execută operațiunile de piercing, tatuaj, în condițiile legii;
- c) estetician - persoană calificată să execute operațiunile de îngrijire și înfrumusețare;
- d) client - persoană care solicită servicii de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, de tratament și machiaj cosmetic, manichiură, pedichiură și epilare, de frizerie, coafură, bărbierit;
- e) cabinet - locul în care se desfășoară activitățile de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, de tratament și machiaj cosmetic, manichiură, pedichiură și epilare, de frizerie, coafură și bărbierit;
- f) piercing - înțeparea pielii și a straturilor sale în scopul de a crea o breșă pentru a insera o bijuterie sau un alt ornament;
- g) piercingul urechii - piercingul lobului și/sau al zonei superioare cartilaginoase a urechii;
- h) tatuare cosmetică - procedură aplicată prin înțeparea și introducerea unui pigment special în stratul dermic al pielii la nivelul feței, contur buze, pleoape, sprâncene, păr capilar, cu caracter permanent sau semipermanent;
- i) tatuare artistică - procedură aplicată prin înțeparea și introducerea unui pigment special în stratul dermic al pielii cu caracter permanent sau semipermanent;
- j) epilare - proces prin care se îndepărtează temporar sau definitiv părul nedorit din diferite zone ale corpului;

- k) machiaj - aplicare temporară a unui produs cosmetic care are această funcție, pe zona feței, gâtului și bustului;
- l) tratament cosmetic - procedură de curățare, masaj și îngrijire a pielii de un anumit tip al tenului sau având o anumită afecțiune;
- m) manichiură - proceduri de îngrijire și înfrumusețare a mâinilor și a unghiilor de la mâini;
- n) pedichiură - proceduri de îngrijire și înfrumusețare a picioarelor și a unghiilor de la picioare;
- o) aplicarea unghiilor artificiale - modalitate de extensie a unghiilor naturale cu ajutorul diferitelor produse și tehnici;
- p) bărbierit - procedeu de îndepărtare a părului de pe față și gât cu ajutorul unui instrument sau obiect tăios;
- q) frizat, coafat - procedură de scurtare, aranjare și îngrijire a părului;
- r) anestezice - medicamente prin administrarea cărora este diminuată sau suprimată sensibilitatea la durere;
- s) timp de vindecare - timpul necesar vindecării canalului în care a fost inserată bijuteria sau a zonei în care s-a efectuat tatuajul, după lezarea țesutului.
- ș) implantare dermală - procedură asemănătoare piercingului, dar fără a crea o breșă, se montează în stratul de piele dermal și cu modelul la suprafața pielii.

Cap. 1 – Ce condiții trebuie să îndeplinească o persoană pentru a desfășura activitatea de estetician/operator, în cadrul unui cabinet de înfrumusețare

Pe lângă o anumită formă de organizare necesară în vederea desfășurării activității respective, aspecte ce sunt prezentate la Cap. 3 din acest Ghid, persoana care dorește să inițieze o afacere în acest domeniu de activitate are o serie de obligații și condiții de îndeplinit, indiferent dacă activitatea va fi prestată de propria persoană sau prin intermediul angajaților. Astfel orice persoana care desfășoară o activitate în cadrul unui cabinet de înfrumusețare, indiferent de calitatea în care o prestează (pe cont propriu sau angajat), are obligația să dețină calificarea corespunzătoare, să fi absolvit un curs de igienă, să efectueze controalele medicale prevăzute de lege, să se instruiască periodic, să cunoască toate reglementările domeniului său de activitate, etc. Vom detalia în continuare două dintre aceste obligații și anume calificarea și cursul de igienă, celelalte obligații vor fi prezentate succint.

1.1. - Calificarea, importanța și modalități de dobândire

O afacere în domeniul înfrumusețării corporale poate fi inițiată atât de o persoană care dispune de calificarea necesară cât și de o persoană care nu dispune de această calificare, diferența între aceste două situații constând în faptul că persoana calificată poate să opteze și pentru o formă de organizare prevăzută de O.U.G. nr.44/2008 ca și Persoană Fizică Autorizată, Întreprindere Individuală sau Întreprindere Familială, față de persoana fără calificare care dispune doar de opțiunea înființării unei societăți comerciale în baza Legii nr.31/1990 și angajarea de personal calificat. Chiar dacă pentru ocupațiile din sfera înfrumusețării corporale nu există cerințe speciale la organizarea pregătirii profesionale, încheierea unui contract individual de muncă pentru o ocupație din COR (Clasificarea Ocupațiilor din România), pentru care persoana respectivă nu deține calificarea necesară, poate avea ca și consecință atragerea nulității contractului respectiv precum și alte potențiale sancțiuni.

Pentru o înțelegere cât mai exactă asupra termenului de calificare și a modalităților de dobândire a acesteia, este necesar să cunoștem anumiți termeni specifici, astfel încât să ne putem forma o idee cât mai clară asupra aspectelor analizate și anume:

- Prin calificare profesională se înțelege parcurgerea unui program de formare profesională în baza căruia se asigură dobândirea unor competențe specifice, descrise prin standarde de

pregătire profesională standarde ocupaționale, care permit persoanei respective să desfășoare cu drepturi depline și în condiții de legalitate, activități specifice uneia sau mai multor ocupații/meserii.

- Prin inițiere într-o profesie, se înțelege un program de formare profesională care conduce la dobândirea uneia sau mai multor competențe profesionale minime, necesare pentru obținerea unui loc de muncă.
- Competența profesională reprezintă capacitatea de a realiza activitățile cerute la locul de muncă la nivelul calitativ specificat în standardul ocupațional sau în standardul de pregătire profesională.
- Standardul ocupațional se poate defini succint ca fiind documentul care descrie activitățile și sarcinile profesionale specifice unei ocupații și reperele calitative asociate îndeplinirii cu succes a acestora, în concordanță cu cerințele pieței muncii. Toate programele de formare profesională care nu sunt derulate prin sistemul de învățământ sunt concepute conform acestor standarde. Standardele ocupaționale pot fi consultate la adresa: http://www.anc.edu.ro/?page_id=42 .
- Standardul de pregătire profesională este un document structurat pe unități de competențe, prin care se descrie în termeni de rezultate ale învățării ceea ce un participant la un program de pregătire trebuie să demonstreze la finalul acestuia. Programele de formare profesională derulate în cadrul unităților de învățământ sunt concepute conform acestor standarde. Standardele de pregătire profesională pot fi consultate la adresa <http://www.edu.ro/index.php/articles/c569/> .

1.1.1. Competențele profesionale

Competențele profesionale pot fi dobândite pe cale formală, nonformală sau informală.

Dobândirea competențelor pe cale formală

Calea formală reprezintă o învățare organizată și structurată, care se realizează într-un cadru instituționalizat având asociate obiective, durate și resurse, depinde de voința celui care învață și se finalizează cu certificarea instituționalizată a cunoștințelor și competențelor dobândite.

Dobândirea unei calificării în meserii precum coafură, manichiură, pedichiură, frizer, cosmetician, etc, pe cale formală implică parcurgerea unor programe de formare profesională prin care se asigură dobândirea unor competențe profesionale în conformitate cu standardele ocupaționale, respectiv standardele de pregătire profesională, recunoscute la nivel național și anume:

- A. Parcurgerea unei forme învățământ din cadrul de ministerului învățământului - școala profesională, liceu tehnologic, școala postliceală, în profilul estetica și igiena corpului omenesc, prin care se asigură dobândirea competențelor conform standardului de pregătire profesională corespunzător meseriei respective, iar în urma susținerii și promovării examenului de certificare a competențelor profesionale, se obține certificatul de calificare profesională în meserii precum cea de coafură, manichiură, pedichiură, frizer, etc.
- B. Parcurgerea unui program de calificare care să asigure dobândirea competențelor conform standardului ocupațional corespunzător ocupației respective, organizat de formatori autorizați de Autoritatea Națională pentru Calificări, în baza prevederilor cuprinse în O.G. nr. 129/2000, sau prin intermediul cursurilor organizate de Agențiilor Județene de Formare Profesională, în conformitate cu prevederile Legii nr. 76/2002, privind formarea profesională a adulților, cu

modificările și completările ulterioare, iar în urma susținerii și promovării examenului se obține certificatul de calificare sau de absolvire.

Furnizorul de formare profesională eliberează persoanei care a promovat examenul de absolvire a unui program de formare profesională următorul tip de certificat, după caz:

a) certificat de calificare profesională pentru programele de calificare sau recalificare;

Durata cursurilor de formare profesională durează în funcție de nivelul calificării oferite și anume :

- pentru nivelul 2 de calificare – 360 de ore
- pentru nivelul 3 de calificare – 720 de ore
- pentru nivelul 4 de calificare - 1080 de ore

b) certificat de absolvire pentru programele de inițiere. Durata unui curs de inițiere este cuprins între 80 - 120 de ore și asigură beneficiarului pregătirea necesară în vederea dobândirii competențelor profesionale minime necesare pentru obținerea unui loc de muncă urmând ulterior ca aceasta să se perfecționeze și să obțină o calificare în meseria respectivă.

Dobândirea competențelor pe cale nonformală

Calea non-formală este reprezentată de învățarea integrată în cadrul unor activități planificate, cu obiective de învățare, care nu urmează în mod explicit un curriculum și poate diferi ca durată. Acest tip de învățare depinde de intenția celui care învață și nu conduce în mod automat la certificarea cunoștințelor și competențelor dobândite. În această categorie intră calificarea ce se poate obține prin ucenicia la locul de muncă, în conformitate cu prevederile Legii nr.279/2005, republicată. Legea respectivă în forma ei actuală nu impune decât o vârstă minimă de la care o persoană poate să beneficieze de această formă de calificare, și anume vârsta de 16 ani., fără a se specifica o vârstă maximă până la care o persoană poate să beneficieze de această formă de calificare. Contractul de ucenicie este un contract individual de muncă de tip particular, încheiat pe durată determinată, în temeiul căruia o persoană fizică, denumită ucenic, se obligă să se pregătească profesional și să muncească pentru și sub autoritatea unei persoane juridice sau fizice denumite angajator, care se obligă să îi asigure plata salariului și toate condițiile necesare formării profesionale. La sfârșitul perioadei de ucenicie, beneficiarul va parcurge o procedură de evaluare și certificare a competențelor, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 4543/2004, pentru aprobarea procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, cu modificările și completările ulterioare. Persoanele declarate competente în urma procesului de evaluare, primesc un certificat de competențe profesionale, pentru unitățile de competență în care au fost declarate competente. Persoanele declarate competente pentru toate unitățile de competență specifice unei ocupații sau calificări primesc un certificat de calificare profesională care cumulează toate competențele profesionale specifice acelei ocupații sau calificări în conformitate cu standardul ocupațional, respectiv standardul de pregătire profesională. Certificatele menționate anterior au aceeași valoare ca și certificatele de absolvire, respectiv de calificare cu recunoaștere națională, eliberate în sistemul formal de formare profesională.

Dobândirea competențelor pe cale informală

Calea informală reprezintă dobândirea unor competențe specifice unei ocupații/meserii rezultate în urma unor activități zilnice legate de muncă, mediul familial, timpul liber și nu este organizată sau structurată din punct de vedere al obiectivelor, duratei ori sprijinului pentru învățare. Acest tip de învățare nu este dependent de intenția celui care învață și nu conduce în mod automat la certificarea cunoștințelor și competențelor dobândite. Ca să înțelegem mai concret aceasta formă de obținere a unei calificări, să

considerăm că o persoană a cărei părinți dețin un cabinet de înfrumusețare, a dobândit de-a lungul timpului mai multe competențe în activitatea, să presupunem, de frizerie. Această persoană poate să solicite unui centru de evaluare și certificare, autorizat de Autoritatea Națională pentru Calificări, parcurgerea unei proceduri de evaluare și certificare a competențelor, în conformitate cu prevederile Ordinului nr.4543/2004 și în cazul în care este declarată competentă i se va recunoaște calificarea pentru meseria de frizer eliberându-i-se în acest sens un certificat de calificare sau certificat de competență în funcție de nr. unităților de competență pentru care a fost declarat apt

1.1.2. -- Cum putem obține o calificare în funcție de studiile de care dispunem ?

Conform Cadrului Național al Calificărilor (CNC), aprobat prin H.G.918/2013, modificată prin H.G. nr. 567/2015, oricărei meserii inclusiv celor practicate într-un cabinet de înfrumusețare precum ar fi cea de frizer, coafor, manichiurist-pedichiurist, cosmetician, etc, le corespunde un anumit nivel de calificare în funcție de rezultatele învățării exprimate prin nivelul cunoștințelor, abilităților și competențelor pe care le posedă persoana respectivă. În acest context este util să analizăm, în conformitate cu Anexa nr. 2 din respectivul act normativ, corespondența dintre nivelul studiile de care dispune o persoană la un moment dat, programul de formare profesională/ forma de învățământ ce poate fi urmată în baza acestora, actul care i se eliberează și nivelul de calificare conform CNC. Astfel conform prevederilor cuprinse în H.G. nr. 567/2015, accesul unei persoane la diferitele nivele de calificare în cadrul unei meserii, este condiționat de nivelul studiilor absolvite și anume:

- **Persoanele care dispun doar de studii primare (4 clase) :**
 - persoana adultă poate urma un curs de inițiere (80 – 120 de ore) finalizat cu un certificat de absolvire și suplimentul descriptiv al certificatului, organizate de formatori autorizați de Autoritatea Națională pentru Calificări, în baza prevederilor cuprinse în O.G. nr. 129/2000, asigurându-și astfel nivelul 1 de calificare în meseria respectivă. În cazul în care pentru ocupația respectivă nu există aprobat un standard ocupațional nu se eliberează suplimentul descriptiv al certificatului în această situație fiind ocupația de ”montator bijuterii pe corp” pentru activitatea de piercing.
 - persoana adultă poate să apeleze la un Centru de evaluare a competențelor profesionale, acreditat pentru ocupația sau calificarea respectivă, în vederea evaluării și certificării competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale (nu prin intermediul inst. de învățământ sau formatori autorizați). În acest caz persoana respectivă va beneficia de eliberarea unui Certificat de competențe profesionale în meseria respectivă, asigurându-și astfel nivelul 1 de calificare în meseria respectivă.
- **Persoanele care dispun doar de studii gimnaziale (8 clase):**
 - persoana adultă poate să parcurgă un program formare profesională, în vederea calificării sau inițierii, finalizat cu un certificat de calificare/absolvire și suplimentul descriptiv al certificatului, organizate de formatori autorizați de Autoritatea Națională pentru Calificări, în baza prevederilor cuprinse în O.G. nr. 129/2000, asigurându-și astfel practicarea unei ocupații ce necesită nivelul 2 de calificare (dacă a urmat un curs de 360 de ore) sau nivelul 3 de (dacă a urmat un curs de 720 de ore).
 - persoana adultă poate să încheie un contract de ucenicie la locul de muncă, pentru o calificare de nivel 2 sau 3, în conformitate cu prevederile Legii nr.279/2005, republicată, iar în urma promovării examenului de absolvire a cursurilor de formare profesională va beneficia de Certificatul de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-și astfel practicarea unei ocupații precum frizer, coafor,

manichiură-pedichiură, etc., dobândind nivelul 2 sau 3 de calificare în funcție de durata contractului de ucenicie.

- persoana adultă poate să apeleze la un Centru de evaluare a competențelor profesionale, acreditat pentru ocupația sau calificarea respectivă, în vederea evaluării și certificării competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale (nu prin intermediul inst. de învățământ sau formatori autorizați). În cazul când persoana respectivă este declarată competentă pentru toate unițile de competență din standardul ocupațional sau de pregătire profesională, în acest caz va beneficia de eliberarea unui Certificat de competențe profesionale în meseria respectivă, asigurându-și astfel practicarea unei ocupații precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, etc., dobândind nivelul 2 sau 3 de calificare.
 - în cazul în care persoana nu au depășit vârsta legală de școlarizare, poate urma cursurile de învățământ profesional în profilul – Estetica și igiena corpului omenesc, cu durata de minim 3 ani și în urma susținerii examenului de certificare a calificării profesionale va beneficia de Certificatul de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-le astfel nivelul 3 de calificare într-o ocupație precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, etc.
 - persoanele care dețin studii gimaziale și care nu și-au continuat studiile sau și le-au întrerupt și care au finalizat până la 18 ani un sistem de învățământ în sistem dual (o formă de organizare a învățământului profesional, care se desfășoară pe bază de contract de muncă și combină pregătirea profesională ce se organizează de un operator economic, cu pregătirea organizată în cadrul unei unități de învățământ), finalizat cu examen de certificare a calificării profesionale dobândesc Certificatul de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-le astfel nivelul 3 de calificare în meseria respectivă.
- **Persoanele care au absolvit primii 2 ani de liceu, filieră tehnologică în profilul - Estetica și igiena corpului omenesc, sau programul – A doua șansă, din învățământul secundar inferior :**
 - Absolvenții clasei a X-a din cadrul filierei tehnologice în profilul - Estetica și igiena sau programul – A doua șansă, care au finalizat un stagiul de pregătire practică pot susține examen de certificare a calificării în urma căruia vor beneficia de Certificatul de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-și astfel practicarea unei ocupații precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, etc., dobândind nivelul 3 de calificare.
 - **Persoanele care au absolvit învățământul general obligatoriu (10 clase pt. absolvenții din anii trecuți)**
 - persoana adultă poate să parcurgă un program formare profesională, în vederea calificării sau perfecționării (în cazul în care deține deja o calificare în meseria respectivă), finalizat cu un certificat de calificare/absolvire și suplimentul descriptiv al certificatului, organizate de formatori autorizați de Autoritatea Națională pentru Calificări, în baza prevederilor cuprinse în O.G. nr. 129/2000, asigurându-și astfel practicarea unei ocupații precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, etc., dobândind nivelul 3 de calificare.
 - persoana adultă poate să apeleze la un Centru de evaluare a competențelor profesionale, acreditat pentru ocupația sau calificarea respectivă, în vederea evaluării și certificării competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale (nu

prin intermediul inst. de învățământ sau formatori autorizați). În cazul când persoana respectivă este declarată competentă pentru toate unițiile de competență din standardul ocupațional sau de pregătire profesională, va beneficia de eliberarea unui Certificat de calificare în meseria respectivă, iar în cazul când este declarată competentă pentru una sau mai multe competențe asociate unei calificări ori unei ocupații, eliberându-se un Certificat de competențe profesionale, documentele respective permițând titularului să practice o ocupație ce necesită nivelul 3 de calificare.

- **Persoanele care au absolvit învățământul liceal cu sau fără diplomă de bacalaureat:**
 - Persoanele care au absolvit învățământul liceal filiera tehnologică, în profilul estetica și igiena corpului omenesc, dobândesc prin diplomă de bacalaureat, o calificare de nivel 4 într-o ocupație precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, stilist, cosmetician, etc.
 - Persoanele care au absolvit învățământul liceal filiera tehnologică, în profilul estetica și igiena corpului omenesc și care au promovat examenul de certificare a calificării profesionale dobândesc un Certificat de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-le astfel nivelul 4 de calificare într-o ocupație precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, stilist, cosmetician, etc.
 - Persoanele care au absolvit învățământul liceal fără diplomă de bacalaureat pot încheia un contract de ucenicie la locul de muncă, pentru o calificare de nivel 4, în conformitate cu prevederile Legii nr.279/2005, republicată, iar în urma promovării examenului de absolvire a cursurilor de formare profesională dobândesc un Certificat de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-le astfel nivelul 4 de calificare, într-o ocupație precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, stilist, cosmetician, etc.
 - Persoanele care au absolvit învățământul liceal cu sau fără diplomă de bacalaureat pot opta pentru o școală postliceală în profilul - estetica și igiena corpului omenesc, iar în urma promovării examenului de certificare a calificării profesionale, dobândesc un Certificat de calificare și suplimentul descriptiv al certificatului, asigurându-le astfel nivelul 5 de calificare într-o ocupație precum frizer, coafor, manichiură-pedichiură, stilist, cosmetician, etc.
 - Persoanele care dețin studii superioare și doresc să practice o ocupație precum cea de cosmetician, stilist, manichiură-pedichiură, etc., pot apela fie la un curs de formare profesională spre exemplu cu durata de 1080 de ore, care le va asigura o calificare de nivel 4 în ocupațiile respective sau în cazul când aceștia au dobândit competențe profesionale în pe căi informale, pot apela la Centru de evaluare a competențelor profesionale, acreditat pentru ocupația sau calificarea respectivă, în vederea evaluării și certificării competențelor profesionale dobândite.

Activitățile de tatuare cosmetică și artistică, de piercing și implantare dermală, sunt ocupații relativ noi pe piața muncii, acestea fiind introduse de curând în codul COR (clasificarea ocupațiilor din Romania), elaborat de Ministerul Muncii, sub denumirea de ”tatuator”, la poziția cu nr. 514206, respectiv sub denumirea de ”montator bijuterii pe corp”, la poziția 514207. Desfășurarea în condiții de legalitate și cu drepturi depline a acestor ocupații, necesită dobândirea competențelor profesionale menționate în standardul ocupațional (aprobat de ANC). Pentru ocupația de ”tatuator”, standardul ocupațional a fost aprobat și poate fi consultat pe site-ul Autorității Naționale pentru Calificări (ANC). Conform acestuia,

accesul la această ocupație necesită minim studii liceale și deținerea unei calificări de nivel 3 (conform Cadrului Național al Calificărilor). Pentru ocupația de “montator bijuterii pe corp” în momentul de față nu a fost încă aprobat un standard ocupațional, această ocupație se poate desfășura în baza unui curs de inițiere finalizat cu un Certificat de absolvire, în baza căruia titularul va putea profesa în ocupația respectivă.

În încheierea celor menționate în acest subcapitol, cu privire la calificare și condițiile de acces la aceasta, trebuie să menționăm că odată cu aprobarea noului formular a standardului ocupațional pentru educație și formare profesională (a se vedea Ordinul nr. 3170/2015, modificat prin Ordinul nr. 6020/2015), devine mai accesibil oricărui cetățean interesat, să cunoască nivelul de calificare, nivelul educațional, programă de formare teoretică și practică, condiții de acces, diplome/certificate, pentru a avea acces la o anumită ocupație - a se vedea în acest sens standardul ocupațional pentru tatuator.

1.2. - Curs de igienă

La angajare, operatorii trebuie să facă dovada absolvirii cursurilor de noțiuni fundamentale de igienă, în conformitate cu prevederile stipulate în Ordinului nr.1225/2003, cu modificările și completările ulterioare. Prin noțiuni fundamentale de igienă se înțelege totalitatea cunoștințelor și deprinderilor elementare referitoare la păstrarea sănătății și prevenirea îmbolnăvirilor, pe care lucrătorii din sectoarele de activitate cu risc pentru sănătatea populației trebuie să le posede.

Programele de instruire în domeniul sănătății publice privind însușirea noțiunilor fundamentale de igienă se pot realiza de către persoane juridice de drept public sau privat, cabinetele medicale care au ca obiect de activitate desfășurarea de activități de învățământ și sunt avizate de către Ministerul Sănătății și Familiei și de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului în condițiile prevederilor Ordinului 1225/2003.

Furnizorii de instruire asigură înscrierea la examen a participanților la programul de instruire și achită suma aferentă serviciului prestat pentru organizarea examenului de absolvire la direcțiile de sănătate publică teritoriale care organizează examenul de absolvire. Examenul de absolvire se organizează la sediul furnizorului sau altă locație asigurată de acesta, care să fie avizată sanitar pentru activități de învățământ. Direcțiile de sănătate publică teritoriale eliberează candidaților declarați admiși certificate de absolvire, conform modelului prezentat în anexa nr. 7 a Ordinului nr.1225/2003.

Absolvenții unităților și instituțiilor de învățământ acreditate în condițiile legii, care au avut în programa de studii, noțiuni de igienă specifice activității și care dețin certificate de competență profesională, diplome de absolvire, diplome de licență, nu susțin acest examen timp de 3 ani de la absolvirea formei respective de învățământ.

Atenție ! Certificatele de absolvire a cursurilor privind noțiunile fundamentale de igienă sunt valabile 3 ani de la data eliberării, titularul fiind obligat după expirarea acestei perioade să reia întreaga procedură privind cursul de igienă.

1.3. - Alte condiții obligatorii

- Angajatorul trebuie să asigure angajaților săi cursuri periodice de instruire, conform reglementărilor Ministerului Sănătății Publice și Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, astfel încât prin activitățile desfășurate de aceștia să nu fie afectată sănătatea lor și a clienților.
- Personalul angajat are obligația de a efectua controale medicale la angajare și controale periodice, conform prevederilor legislației în vigoare; documentele care dovedesc efectuarea acestor controale medicale se pun la dispoziția inspectorilor sanitari, în timpul acțiunilor de inspecție.
- Personalul angajat trebuie să cunoască toate reglementările domeniului său de activitate.

- Personalul angajat trebuie să demonstreze competență în folosirea materialelor și a procedurilor, în conformitate cu responsabilitățile atribuite, astfel încât să prevină orice pericol pentru sănătate.
- Pentru acordarea primului ajutor în caz de accidente, angajații trebuie să aibă la dispoziție trusă de prim ajutor, facilități și personal instruit pentru acordarea primului ajutor.

Capitolul 2 - Aspecte de care ținem cont la alegerea unui spațiu

Dacă în cazul comerțului cu amănuntul, vadul comercial are un rol major în succesul unei afaceri cu excepția poate a unor magazine specializate care activează pe o nișă de piață puțin exploatată, în cazul prestărilor de servicii precum saloanele de înfrumusețare, un rol deosebit în succesul afacerii îl reprezintă calitatea serviciilor prestate, ambianța oferită de spațiu, amabilitatea personalului care toate împreună formează un instrument de marketing extrem de util, ceea ce în limba engleză se numește “ word of mouth advertising ” și anume „ publicitatea orală, de la persoană la persoană”. În cazul în care mesajul transmis pe această cale, este unul pozitiv, această formă de publicitate este extrem de eficientă datorită faptului că nu implică costuri, se adresează publicului țintă și prezintă credibilitate mare întrucât persoana care face o recomandare își expune propria reputație. În cadrul orașelor mari, un alt aspect de care este bine să ținem cont la alegerea unui spațiu pentru un cabinet de înfrumusețare, îl constituie existența în apropiere a spațiilor de parcare, dacă nu există această posibilitate decât la o distanță apreciabilă acest fapt poate constitui un factor cu repercursiuni negative asupra potențialilor clienți care provin din zone mai îndepărtate ale orașului.

În procesul de alegere a unui spațiu, există și factori de care este obligatoriu să ținem cont și anume:

1. Ca și structură funcțională a unui spațiu destinat desfășurării activității de înfrumusețare corporală, în vederea respectării normelor legale în vigoare trebuie să avem în vedere compartimentarea spațiului astfel încât acesta să corespundă prevederilor art. 2 din Ordinul nr.1336/2007 și anume să dispună de incinte separate pentru fiecare dintre următoarele activități:

- a) accesul, înregistrarea și așteptarea clienților;
- b) desfășurarea procedurilor;
- c) păstrarea echipamentului, instrumentarului și a articolelor curate, dezinfectate și sterile, în dulapuri separate și închise, în spații lipsite de praf și umiditate, la care au acces numai persoanele autorizate;
- d) depozitarea echipamentelor și materialelor utilizate pentru curățenie.

Se acceptă amenajarea cel puțin a unui spațiu pentru curățarea, dezinfecția, sterilizarea instrumentarului și a materialelor re folosibile, în camera de desfășurare a procedurilor.

1.1.- În concordanță cu cele menționate la pct.1, conform art. 1, alin.(2) din Anexa 3 din Ordinul nr.1336/2007, pentru următoarele activități trebuie să existe incinte separate prin uși:

- a) epilare, tratament și machiaj cosmetic;
- b) pedichiură, manichiură;
- c) coafură, manichiură;
- d) frizerie, bărbierit, manichiură.

Dacă în cabinet se desfășoară doar activități de coafură și/sau frizerie, inclusiv bărbierit și manichiură, incinta pentru accesul, recepția și așteptarea publicului este opțională.

1.2. – Spațiile de desfășurare a activităților de tatuare, piercing sau implantare dermală corespund compartimentării menționate la pct.1 cu anumite limite de suprafață și dotări, menționate la Cap. 4, pct.4.2. din prezentul Ghid.

2. Dacă compartimentarea spațiului nu corespunde descrierii de la pct. 1. dar deține o suprafață suficientă care să ne permită realizarea unor modificări constructive, este necesar să avem în vedere dacă aceste modificări constructive pot fi realizate din punct de vedere legal (se poate obține autorizație de construcție de la primăria locală, în baza Legii 50/1991, cu modificările și completările ulterioare), iar în cazul în care spațiul se află într-o clădire de locuit colectivă, dacă putem obține acordul vecinilor și a asociației de proprietari dacă aceasta există sau a vecinilor de parcelă când avem în vedere un imobil unifamilial.

3. Chiar și în cazul când nu este necesar efectuarea unor modificări constructive, un alt aspect de care trebuie să ținem seama la alegerea unui spațiu, îl reprezintă datele tehnice menționate în Cartea Funciară care atestă destinația spațiului respectiv. În cazul în care spațiul este notificat în Cartea Funciară ca și locuință este necesar schimbarea destinației acestuia prin solicitarea de la primăria locală a unui certificat de urbanism pentru schimbare destinației acestuia. Atenție însă, schimbarea destinației implică după caz, acordul vecinilor și a asociației de proprietari. Pentru clădirile integrate în sistemul de cadastru și carte funciară, este recomandat să se procedeze la notarea schimbării destinației și în cadrul acestui registru. Pentru a înțelege pe deplin necesitatea notării schimbării destinației în Cartea Funciară, trebuie să reținem că respectiva informație, odată notificată, fie că devine opozabilă terților fie că dobândește doar caracter informativ, conform prevederilor legale aceasta fiind cuprinsă într-un Registru public, stă la baza informării diferitelor instituții publice sau persoanelor fizice interesate, acest fapt protejând atât în prezent cât și în viitor, atât operatorul economic cât și proprietarul spațiului, prin faptul că eventualele modificări a obiectului de activitate sau în cazul schimbării operatorului economic care gestionează spațiul în cauză, nu vor mai necesita acordul vecinilor, aspect care din practica întâlnită poate constitui un real impediment și care, în unele cazuri nu poate fi rezolvat decât pe calea instanțelor de judecată.

Capitolul 3 – Alegerea formei de organizare a activității

Criteriul principal care stă la baza alegerii unei forme de organizare a activității, este reprezentat de existența calificării în domeniu, așa cum aceasta a fost definită la Cap. 1. Astfel în cazul în care persoana în cauză deține calificarea necesară, aceasta va putea opta atât pentru o formă de organizare fără personalitate juridică în baza prevederilor O.U.G. nr.44/2008, privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cât și pentru o formă de organizare cu personalitate juridică, prevăzută de Legea nr. 31/1990, a societăților comerciale.

În cazul în care potențialul antreprenor nu dispune de calificarea necesară, aceasta poate opta pentru înființarea unei societăți comerciale, într-una din formele prevăzute de Legea nr.31/1990 și anume - SRL, SCS, SNC, SA, SCA, sau în cazul în care există o înțelegere între mai multe persoane, se poate opta pentru înființarea unei societăți cooperatiste, constituită în baza Legii nr.1 /2005. În cazul în care activitatea nu se desfășoară în scopuri patrimoniale, se poate opta pentru înființarea unei asociații sau fundații non profit, constituită în baza prevederilor O.G. nr.26/2000.

Un alt aspect important de reținut, îl constituie cazul în care solicitantul înființează pentru prima dată o societate cu răspundere limitată, în condițiile Legii nr. 31/1990, în acest caz se poate opta pentru constituirea unui SRL-D (debutant), reglementat prin O.U.G. nr.6/2011, privind stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzători debutanți în afaceri, beneficiind timp de 3 ani, de o serie de avantaje și anume:

- Costuri de înființare reduse – 200 lei depunerea capitalului social și un timbru fiscal de 4 lei, fiind scutit de celelalte taxe percepute la înmatriculare.

- Scutire plată CAS datorat de angajator pentru cel mult 4 angajați.
- Posibilitatea accesării unui ajutor financiar nerambursabil, printr-un program guvernamental, reprezentând 50% din valoarea proiectului dar nu mai mult de 10.000 de euro.
- Poate beneficia de garanții guvernamentale de până la 80% din valoarea unui credit bancar.

Informații cu privire la programele naționale de finanțare de la bugetul de stat, destinate întreprinderilor mici și mijlocii, se pot afla de la Agenția pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și de la cele 8 oficii teritoriale a acesteia, situate în orașele: Ploiești, Iași, Craiova, Brașov, Cluj, Timișoara, Tg. Mureș și Constanța.

Persoanele care au calificarea necesară și se autorizează, în vederea desfășurării unei activități de înfrumusețare, la una din formele prevăzute de O.U.G. nr.44/2008 (ca și PFA/ I.I./ I.F), având în vedere că activitățile respective fac obiectul Ordinului nr. 2875/2011, privind aprobarea Nomenclatorului activităților independente pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, viitorul antreprenor poate opta, în conformitate cu prevederile art. 69 din Legea nr. 227/2015, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea venitului net anual impozabil, pe baza normelor de venit cu condiția ca activitatea se desfășoare fără angajați. Valoarea normei de venit depinde de rangul localității în care se aplică, de anumite criterii specifice de corecție și nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12. Valoarea maximă a acestuia depinde de nivelul stabilit în funcție de zone și localități (de ex. în București este stabilit la cca. 17000 lei, în funcție și de zonă și sector) la valoarea respectivă aplicând un procent de 16%, rezultă un impozit anul pe venit de aprox. 2700 lei. Acest tip de impozit, se poate aplica până la atingerea a unei cifre de afaceri anuale de 100.000 euro/an, caz în care contribuabilul va trece în mod obligatoriu la sistemul de impozitare la venit real.

Pentru ce formă de organizare sau pentru ce tip de impozit să se opteze, astfel încât viitorul antreprenor să beneficieze de costuri cât mai mici, este un aspect permanent dezbătut în mediul de business dar foarte greu de cuantificat, în acest proces existând multe variabile care cel mult pot fi estimate și în urma cărora se poate face doar o prezumare a unei situații financiare viitoare. În urma prevederilor Noului Codului Fiscal, se vehiculează foarte mult prin mass-media, ideea că înființarea unei microîntreprinderi (de ex. un SRL sau un SRL-D) ar constitui varianta cea mai indicată în momentul de față din punct de vedere fiscal, mai ales în cazul când se are în vedere și folosirea de personal angajat, dar totuși nu trebuie ignorate complet nici celelalte aspecte pozitive pe care le conferă înființarea unui PFA, I.I. sau I.F, aspecte ce pot fi studiate mai amănunțit în Ghidul privind deschiderea unei unități de alimentație publică, publicat de același autor. În acest caz se va plăti un impozit pe veniturile microîntreprinderilor, care se calculează aplicând o cotă procentuală asupra bazei impozabile, constituită din însumarea veniturilor din orice sursă, din care se scad o serie de venituri înregistrate în contabilitate, după cum urmează:

- 1% pentru microîntreprinderile care au peste 2 salariați, inclusiv
- 2% pentru microîntreprinderile care au 1 salariat
- 3% pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat

Constituirea unei societăți comerciale, a unei P.F.A., I.I. sau I.F., sau a unei societăți cooperatiste se face prin intermediul Biroului Unic din cadrul Oficiului Teritorial al Registrului Comerțului care funcționează pe langa Tribunal, în fiecare județ al țării sau de asemenea se poate apela, contra achitării unui comision suplimentar și la serviciile oferite de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură, prin Departamentele Teritoriale ale acesteia. Persoanele care nu dispun de timpul necesar sau nu dețin

cunoștințele necesare pentru a parcurge cu succes toate etapele constituirii și înregistrării unei societăți comerciale, pot apela contra cost, fie la :

- firme sau persoane autorizate care vor întocmi și vor obține pentru dvs. toate documentele necesare.
- serviciile de asistență oferite de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale în urma completării și depunerii de către solicitant a unei cereri de servicii.

În cuprinsul acestui ghid, nu insistăm asupra etapelor și procedurilor de parcurs în vederea constituirii și înregistrării unei societăți comerciale sau a unei P.F.A., acest fapt aparține strict de competența Oficiului Registrului Comerțului și de asemenea nu insistăm asupra prezentării în detaliu a fiecărei forme de organizare prevăzută de legislația în vigoare, acest aspect poate fi consultat mai pe larg în cadrul - Ghidului privind deschiderea unei unități de alimentație publică, publicat anterior.

Capitolul 4 – Amenajarea spațiilor

4.1. Dotări generale obligatorii

Pe lângă o anumită compartimentare obligatorie a spațiului unui cabinet de înfrumusețare, aspect menționat la capitolul anterior, interiorul acestuia trebuie să fie dotat conform prevederilor cuprinse în Ordinul nr.1336/2007, emis de Ministerul Sănătății, prin care s-a aprobat Normele de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală.

Pereții, podelele și tavanele din fiecare încăpere trebuie să fie bine întreținute, netede, lavabile, confecționate din materiale neabsorbante, care să poată fi ușor spălate și curățate, iar culorile acestor suprafețe trebuie să fie deschise; în cazul finisajelor nelavabile, curățarea se face prin aspirare.

Incintele trebuie să fie adecvat luminate cu lumină artificială și naturală și bine ventilate, pentru a se elimina fumul, praful sau vaporii.

Cabinetul trebuie să fie dotat cu grup sanitar, întreținut corespunzător din punct de vedere igienico-sanitar și bine ventilat.

Este obligatoriu să existe chiuvetă pentru spălarea materialelor rezultate ca urmare a efectuării procedurilor, precum și chiuvetă separată pentru spălarea și dezinfectia mâinilor, situată în camera de desfășurare a procedurii.

Se asigură obligatoriu apă potabilă curentă rece și caldă, în cantități suficiente, săpun antibacterian, periută de unghii și prosop de hârtie de unică folosință sau dispozitive pentru uscarea mâinilor. Numărul optim de dotări sanitare se va stabili conform normelor de proiectare, în funcție de numărul de operatori și clienți ai unității.

Suprafețele pe care se desfășoară tratamentele sau cele aflate în zona de sterilizare trebuie să fie confecționate din materiale neporoase, neabsorbante.

La amenajarea cabinetului este obligatoriu să se ia măsuri de protecție a locației împotriva insectelor și rozătoarelor.

Cabinetul trebuie să fie dotat cu trusă sanitară de prim ajutor, ușor accesibilă, conform prevederilor legale în vigoare.

4.2. Dotări specifice pentru serviciile din cabinetele de piercing și tatuaj

Spațiile de desfășurare a activităților de tatuare, piercing sau implantare dermală trebuie să dispună de compartimentarea menționată la pct. 1 de la Cap. 1, dotate și echipate după cum urmează:

a) spațiul de recepție în care se asigură accesul, înregistrarea și așteptarea clienților trebuie să aibă expuse vizibil toate autorizațiile, certificatele, aprobările necesare desfășurării activității, precum și sfaturile de îngrijire tatuaj/piercing/implant dermal, informații și avertismente;

b) spațiul de lucru pentru desfășurarea activităților de tatuare, piercing sau implantare dermală trebuie să aibă o suprafață minimă de 6 mp pentru un modul de lucru. Suprafața spațiului de lucru se va calcula în funcție de numărul de module. Modulele de lucru trebuie să fie separate prin panouri despărțitoare. Pentru acest spațiu trebuie asigurată iluminarea naturală și artificială necesară desfășurării în condiții optime a activității, aer condiționat și ventilator;

c) spațiul destinat efectuării sterilizării și păstrării sterilității instrumentarului, dispozitivelor și materialelor sanitare, organizării activităților propriu-zise de sterilizare, precum și a activităților conexe (spălarea, decontaminarea, împachetarea și stocarea) trebuie să respecte prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.338/2007, pentru aprobarea Normelor privind structura funcțională a cabinetelor medicale și de medicină dentară, cu modificările ulterioare, și prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007 pentru aprobarea Normelor tehnice privind curățarea, dezinfectia și sterilizarea în unitățile sanitare, cu modificările și completările ulterioare. Conform prevederilor cuprinse în Ordinul 1.338/2007, în scopul efectuării sterilizării și păstrării sterilității instrumentarului, dispozitivelor și celorlalte material de lucru, la organizarea activităților propriu-zise de sterilizare, precum și a activităților conexe (spălarea, decontaminarea, împachetarea și stocarea) se vor avea în vedere:

- respectarea circuitelor funcționale și utilizarea spațiilor anume desemnate
- amplasarea punctului de sterilizare într-un spațiu adecvat organizării activității de curățare și pregătire pentru sterilizare a instrumentarului și/sau a materialului moale, sterilizării propriu-zise și depozitării temporare a materialului sterilizat, respectându-se principiul separării materialelor sterile de cele nesterile;
- utilizarea aparaturii de sterilizare va trebui să respecte prevederile legale în vigoare privind punerea în funcțiune a dispozitivelor medicale;
- în locul de amplasare a aparaturii de sterilizare se vor afișa ciclul de sterilizare, precum și instrucțiunile de lucru specifice aparatului cu care se face sterilizarea; caietul de sterilizare care atestă efectuarea sterilizării cuprinde:
 - numărul șarjei și conținutul pachetelor;
 - data și ora de debut și de sfârșit ale ciclului;
 - temperatura la care s-a efectuat sterilizarea;
 - rezultatele indicatorilor fizico-chimici și biologici;
 - numele și semnătura persoanei responsabile cu sterilizarea;
- cabinetele pot asigura sterilizarea instrumentarului, dispozitivelor și materialelor sanitare și pe baza contractelor încheiate cu unități specializate și autorizate în acest sens.

d) spațiu pentru depozitarea echipamentelor și materialelor utilizate pentru curățenie.

Prin excepție de la cele menționate mai sus, piercingul urechii se poate executa și în alte locații decât cele special amenajate, cu condiția utilizării unui dispozitiv special, numit pistol, precum și a unor cercei speciali, sterili, destinați acestui tip de operațiune, cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Modulul pentru efectuarea activității de piercing trebuie să cuprindă: fotoliu-pat pentru client, masă de lucru cu compartimente și materiale necesare procedurii de piercing/implantare dermală, instrumentar și materiale de lucru specifice activității, cutii cu capac și dezinfectant pentru instrumentarul folosit, cutie specială pentru materiale înțepătoare și tăietoare, recipient pentru deșeuri nepericuloase.

Modulul pentru efectuarea activității de tatuare trebuie să cuprindă: fotoliu-pat pentru client, masă de lucru pentru pigmenți și compartimente pentru materiale necesare procedurii de tatuare, scaun pentru operator, instrumentar și materiale de lucru specifice activității, cutii cu capac și dezinfectant pentru

instrumentarul folosit, cutie specială pentru materiale înțepătoare și tăietoare, recipient pentru deșeuri nepericuloase.

Dacă se furnizează și alte servicii de înfrumusețare, acestea trebuie să se desfășoare în incinte separate.

Temperatura din camera de lucru trebuie să fie confortabilă, asigurându-se un minimum de 22°C.

În spațiul de lucru este permis doar accesul operatorului și clientului, precum și al cadrelor medicale.

Capitolul 5 – Norme de igienă

5.1. Norme generale de igienă pentru serviciile din cabinetele de înfrumusețare

În întreg ansamblu de activități desfășurate în cadrul unui cabinet de înfrumusețare, respectarea normelor de igienă trebuie să constituie o prioritate absolută pentru orice operator/estetician indiferent că acestea se referă la igienă spațiului, a personalului sau a instrumentarului folosit. Având în vedere natura activității desfășurate, prin nerespectarea cu strictețe a normelor de igienă și realizarea corespunzătoare a procedurilor de dezinfecție și sterilizare, se pot produce incidente nedorite precum infectarea clienților cu anumite virusuri transmisibile precum hepatita, micoze, infecții bacteriene, etc., aspecte care odată ajunse la cunoștința potențialilor clienți induc temere în rândul acestora și ca o consecință directă, reducerea numărului de clienți, dar și posibile sancțiuni aplicate de autoritățile competente care pot ajunge inclusiv până la suspendarea activității cabinetului, și nu în ultimul rând, în cazuri dovedite de infectare a unor persoane, posibile daune civile solicitate de către clienții în cauză. În consecință respectarea cu strictețe a normelor de igienă reprezintă atât o obligație legală a operatorului/esteticianului cât și modalitatea de protecție a propriei persoane cât și a clientului, față de diversele boli transmisibile.

Cabinetele de înfrumusețare li se aplică dispozițiile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, pentru aprobarea Normelor tehnice privind curățarea, dezinfecția și sterilizarea în unitățile sanitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 21 februarie 2007, cu modificările ulterioare.

Suprafețele, instrumentele, echipamentele și accesoriile utilizate trebuie curățate, dezinfectate și/sau sterilizate, conform prevederilor legale în vigoare, respectându-se recomandările producătorului.

Înainte de a parcurge în detaliu aceste aspecte este indicat să înțelegem ce semnificații au conform prevederilor legale, termenii de curățare, dezinfecție și sterilizare:

- **Curățenia** - etapa preliminară obligatorie, permanentă și sistematică în cadrul oricărei activități sau proceduri de îndepărtare a murdăriei (materie organică și anorganică) de pe suprafețe (inclusiv tegumente) sau obiecte, prin operațiuni mecanice sau manuale, utilizându-se agenți fizici și/sau chimici, care se efectuează în cadrul cabinetului astfel încât activitatea să se desfășoare în condiții optime de securitate.
- **Dezinfecția** - procedura de distrugere a microorganismelor patogene sau nepatogene de pe orice suprafețe (inclusiv tegumente), utilizându-se agenți fizici și/sau chimici. Procedura nu asigură eliminarea în totalitate a sporilor bacterieni.
- **Sterilizarea** – operațiunea prin care sunt eliminate sau omorâte microorganismele, inclusiv cele aflate în stare vegetativă, de pe obiectele inerte contaminate, rezultatul acestei operațiuni fiind starea de sterilitate. Probabilitatea teoretică a existenței microorganismelor trebuie să fie mai mică sau egală cu 1 la un milion.

5.1.1 - Igiena mâinilor

- Operatorul/esteticianul are obligația să își igienizeze mâinile ori de câte ori se află în următoarele situații:

- a) înainte și după efectuarea procedurii;
- b) când se contaminează accidental cu sânge, fluide corporale sau secreții;
- c) după îndepărtarea mănușilor de protecție;

d) după folosirea toaletei;

e) înainte și după servirea mesei;

f) după efectuarea unor operațiuni care duc la contaminarea mâinilor.

- Asigurarea igienei mâinilor se face respectându-se următoarele reguli:

a) Spălarea mâinilor se face cu săpun antibacterian și apă curentă potabilă. Nu confundați, spălarea igienică a mâinilor **nu** este un substitut pentru dezinfecția igienică a mâinilor.

b) Uscarea se face cu prosoape sau șervete de unică folosință sau prin folosirea unui aparat de uscare a mâinilor; este interzisă folosirea prosoapelor textile de multifolosință.

c) Dezinfecția igienică a mâinilor se face cu un produs antiseptic din categoria produselor biocide, destinate dezinfecției mâinilor. Termenul antiseptic se utilizează pentru produsele destinate dezinfecției tegumentului și/sau a mâinilor. Prin produs biocid se înțelege o substanță activă și preparatele conținând una sau mai multe substanțe active, condiționate într-o formă în care sunt furnizate utilizatorului, având scopul să distrugă, să împiedice, să facă inofensivă și să prevină acțiunea sau să exercite un alt efect de control asupra oricărui organism dăunător, prin mijloace chimice sau biologice. Procedura de dezinfecție igienică a mâinilor se face prin spălare sau frecare implicând folosirea unui dispenser pentru aplicarea produsului. Dispenserele trebuie să fie întreținute în bună stare de igienă și funcționare.

- Antisepticele se utilizează și se păstrează cu respectarea anumitor criterii și anume:

- un produs antiseptic se utilizează numai în scopul pentru care a fost autorizat/înregistrat;
- se respectă întocmai indicațiile de utilizare de pe eticheta produsului;
- se respectă întocmai concentrația și timpul de contact precizate în autorizația/înregistrarea produsului;
- pe flacon se notează data deschiderii și data limită până la care produsul poate fi utilizat;
- la fiecare utilizare, flaconul trebuie deschis și închis corect;
- flaconul se manipulează cu atenție; este interzisă atingerea gurii flaconului, pentru a nu se contamina;
- este interzisă transvazarea în alt flacon;
- este interzisă recondiționarea flaconului;
- este interzisă completarea unui flacon pe jumătate golit în alt flacon;
- este interzisă amestecarea, precum și utilizarea succesivă a două produse antiseptice diferite;
- se recomandă alegerea produselor antiseptice care se utilizează ca atare și nu necesită diluție;
- sunt de preferat produsele condiționate în flacoane cu cantitate mică;
- după aplicare, antisepticul nu se îndepărtează prin clătire, deoarece se pierde efectul remanent; excepție fac cele utilizate în neonatologie, pediatrie și pentru irigarea cavităților, la care clătirea este necesară după fiecare aplicare;
- se acordă o atenție deosebită compoziției produsului pentru utilizarea antisepticului la nou-născuți;
- se păstrează numai în flacoanele originale, pentru a se evita contaminarea lor și pentru a nu se pierde informațiile de pe eticheta flaconului;
- flacoanele trebuie păstrate la adăpost de lumină și departe de surse de căldură.

5.1.2. – Alte obligații cu caracter general privind normele de igienă

- Operatorul/esteticianul are obligația ca înainte de începerea tratamentului să efectueze evaluarea stării de sănătate a pielii, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înainte de începerea tratamentului de înfrumusețare, zona respectivă de piele sau unghie trebuie evaluată;

b) dacă clientul prezintă în zona care urmează a fi tratată leziuni deschise, infecții, inflamații sau boli dermatologice, tratamentul trebuie amânat

- Personalul trebuie să poarte halate sau echipamente de lucru lavabile, curate, de culoare deschisă, confecționate special pentru a fi purtate în timpul executării procedurilor.
- Temperatura de lucru trebuie să fie confortabilă și să nu se situeze sub 20°C iar în cazul cabinetelor de piercing și tatuare de 22 °C.
- Suprafețele, instrumentele, echipamentele și accesoriile utilizate trebuie curățate, dezinfectate și/sau sterilizate, conform prevederilor legale în vigoare, respectându-se recomandările producătorului.
- Materialele, instrumentele, accesoriile și echipamentele de unică folosință se folosesc pentru un singur client.
- Toate echipamentele, instrumentele și materialele de unică folosință trebuie îndepărtate imediat după ce au fost folosite la un client.
- Unghiile operatorului vor fi tăiate scurt și curate iar în situația în care operatorul/esteticianul prezintă la nivelul mâinilor leziuni, iritații sau orice altă afecțiune dermatologică, se interzice practicarea procedurii până la vindecarea acestora.
- Dezinsecția periodică se va face la 3 luni, iar deratizarea periodică se va face la intervale de maximum 6 luni sau ori de câte ori este nevoie; între operațiunile periodice se vor aplica proceduri de dezinsecție și deratizare curente, de întreținere, în funcție de prezența vectorilor.
- Se interzic fumatul, consumul de băuturi alcoolice, de substanțe stupefiante, precum și accesul animalelor în cabinet; este obligatorie afișarea acestor interdicții la loc vizibil.
- Este obligatoriu să se ia măsuri de protecție împotriva insectelor și rozătoarelor.
- Curățenia trebuie efectuată la sfârșitul sau la începutul programului de lucru, precum și ori de câte ori este necesar, de către personal calificat.
- Operatorul care efectuează curățirea și dezinsecția instrumentarului re folosibil trebuie să utilizeze echipament de protecție: halat curat și dezinfectat, precum și mănuși de unică folosință.
- Este interzisă efectuarea curățeniei și dezinsecției instrumentarului re folosibil în sala de lucru. Curățenia, dezinsecția și sterilizarea instrumentarului re folosibil se efectuează numai de către personal instruit.
- Echipamentul electric, care nu poate fi imersat în lichid, trebuie curățat prin ștergere și pulverizat cu un produs biocid.
- Se utilizează doar produse biocide, autorizate conform prevederilor H.G. nr. 617/2014 care transpune măsurile necesare pentru aplicarea directă a prevederilor Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012.
- Soluțiile de lucru din produse biocide, utilizate pentru dezinsecție, se prepară, se păstrează și se utilizează conform instrucțiunilor producătorului.
- Toate recipientele și containerele, altele decât ambalajul original al producătorului, folosite pentru dezinsecție, trebuie etichetate adecvat în privința conținutului, concentrației și datei la care soluțiile de lucru au fost preparate.
- Instrumentarul care necesită sterilizare trebuie să fie împachetat individual în ambalaje aprobate pentru sterilizare sau în seturi care sunt folosite pentru o singură procedură. Ambalajele trebuie inscripționate cu data sterilizării și numele persoanei care a efectuat sterilizarea. Ambalajele cu instrumentele sterilizate trebuie menținute în condiții corespunzătoare de asigurare a sterilizării și depozitate într-un loc închis, lipsit de umiditate și praf, la care există acces controlat. Este obligatorie afișarea interdicției de acces al persoanelor străine în locul/camera de păstrare a obiectelor și echipamentelor curate, sterile sau dezinfectate.

- Fiecare pachet cu instrumentar sterilizat trebuie monitorizat în privința sterilizării, utilizându-se indicatorii chimici sau biologici.
- Procedurile de sterilizare efectuate conform recomandărilor producătorului aparatului se înregistrează și trebuie să fie disponibile în cursul acțiunilor de inspecție.
- Înregistrările scrise cu privire la procedurile zilnice de sterilizare și dezinfectare, efectuate conform prevederilor Ordinului nr. 261/2007, cu modificările ulterioare, se păstrează de către persoana responsabilă. Acestea trebuie să cuprindă:
 - a) metoda și parametrii de sterilizare;
 - b) data sterilizării;
 - c) cantitatea și tipul de instrumentar sterilizat;
 - d) numele sau inițiala persoanei care a sterilizat instrumentarul;
 - e) monitorizarea sterilizării prin indicatorii chimici sau biologici.
- Instrumentarul sterilizat și depozitat conform prevederilor legale în vigoare, care nu a fost folosit în decurs de 24 de ore de la data sterilizării, trebuie resterilizat înainte de folosire, excepție făcându-se pentru instrumentarul presterilizat.
- Persoana responsabilă cu sterilizarea instrumentarului trebuie să demonstreze în cadrul inspecției că procedurile de sterilizare au fost executate corect și optim.
- Dacă se folosesc instrumente presterilizate, trebuie să existe documentația furnizată de producător în care să fie descrisă metoda de sterilizare și precizate recomandările de depozitare și menținere a sterilității. Această documentație trebuie furnizată în cursul acțiunilor de inspecție. Persoanele responsabile cu depozitarea și manipularea instrumentarului sterilizat trebuie să respecte instrucțiunile producătorului de menținere a sterilității.
- Fiecare cabinet sau locație temporară trebuie să mențină înregistrările privind dezinfectia și sterilizarea disponibile în timpul acțiunilor de inspecție și acestea trebuie să cuprindă următoarele:
 - a) date despre produsul biocid folosit (denumire comercială, aviz sanitar, fișă de securitate);
 - b) domeniul pentru care produsul biocid este folosit;
 - c) data, frecvența dezinfectiei;
 - d) numele persoanelor care sunt responsabile cu dezinfectia.

Se admite posibilitatea sterilizării instrumentarului într-o unitate sanitară specializată. Dacă sterilizarea se efectuează în altă parte decât locația cabinetului, trebuie să se facă dovada sterilizării prin următoarele documente:

- a) contractul încheiat între cele două părți;
- b) data sterilizării și numele persoanei care a executat sterilizarea;
- c) cantitatea și tipul de instrumentar sterilizat;
- d) tipul de sterilizare folosit, parametrii de sterilizare, tipul de aparat folosit;
- e) condițiile de transport al instrumentarului sterilizat.

5.2. - Norme de igienă specifice în cabinetele de tratament și machiaj cosmetic

Canapeaua pentru tratamente cosmetice va fi acoperită cu o husă de unică folosință, care se va schimba după fiecare client, sau din material impermeabil, care se curăță și se dezinfectează după fiecare ședință cu un produs detergent-dezinfectant.

Toate produsele cosmetice utilizate trebuie să respecte prevederile Legii nr. 178/2000 privind produsele cosmetice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Toate produsele cosmetice trebuie păstrate în containere închise și curate, etichetate corespunzător și utilizate conform prevederilor legale în vigoare.

Utilizarea unui preparat cosmetic pentru un client se face prin extragerea unei porțiuni din containerul preparatului respectiv pentru evitarea contaminării produsului, iar repartiția acestuia se face folosindu-se una dintre următoarele metode:

- a) folosirea unei spatule curate pentru scoaterea unei porțiuni de substanță din container.
- b) folosirea unui tub din metal sau plastic care poate fi răsturnat;
- c) folosirea porțiunilor individualizate pentru o singură utilizare pentru a preveni contaminarea materialelor în vrac.

Produsele cosmetice se utilizează respectând termenul de valabilitate precizat pe ambalaj.

5.3. Norme de igienă privind epilarea

Epilarea se efectuează respectându-se următoarele condiții:

1. Materialele folosite pentru epilare sunt următoarele:
 - a) ceară solidă, dură, pe care esteticianul o aplică pe piele și apoi o îndepărtează împreună cu părul atașat;
 - b) ceară moale, care se află pe un material-suport sub formă de plasture, care este îndepărtat de pe piele împreună cu părul atașat;
 - c) amestecuri care conțin zaharuri, ce sunt aplicate pe piele și apoi acoperite cu plasturi, cu ajutorul cărora se îndepărtează amestecul împreună cu părul atașat.
2. Spatulele de lemn se folosesc pentru un singur client.
3. Spatulele refolosibile trebuie curățate și dezinfectate, după folosirea acestora la un singur client, conform Tabelului privind procedurile de curățare, dezinfecție, sterilizare prezentat anterior.
4. Orice produs cosmetic pe bază de ceară se folosește la un singur client, cu excepția cerii solide, care poate fi reutilizată doar în urma tratării în aparate speciale care o încălzesc la temperaturi de peste 100°C și o filtrează.
5. Produsele din ceară moale, zaharuri și materialele-suport pentru aplicarea acestora trebuie îndepărtate după folosirea acestora la un singur client.
6. Produsele de ceară trebuie aplicate unui client cu aceeași spatulă, numai pe pielea intactă.
7. Aplicatoarele personale cu roller trebuie curățate și dezinfectate prin dezinfecție de nivel intermediar cu un produs biocid, conform prevederilor legale în vigoare, după fiecare client.
8. La epilarea zonelor din apropierea sprâncenelor trebuie protejați ochii cu materiale adecvate. În cazul materialelor refolosibile, acestea trebuie curățate și dezinfectate prin metoda dezinfecției de nivel scăzut, conform prevederilor legale în vigoare, după utilizarea acestora la un singur client.
9. Esteticianul trebuie să folosească mănuși de unică folosință în timpul procedurii de epilare.

5.4. Norme de igienă privind machiajul

Machiajul se efectuează respectându-se următoarele condiții:

- a) pentru fiecare client se folosește un burete sau un aplicator de unică folosință;
- b) pielea trebuie curățată înainte de aplicarea machiajului;
- c) creioanele pentru machiajul ochilor și al buzelor trebuie reascuțite înaintea folosirii pentru un nou client;
- d) când nu sunt folosite, paletele pentru machiaj trebuie acoperite;

e) toate șervetele și materialele de acoperire a feței refolosibile trebuie spălate, dezinfectate și uscate după fiecare client, conform Tabelului privind procedurile de curățare, dezinfecție, sterilizare prezentat anterior.

Vopsirea genelor și a sprâncenelor se efectuează respectându-se următoarele condiții:

- a) se utilizează numai produse cosmetice de colorare și vopsire cu această destinație, conform prevederilor legale în vigoare și respectând instrucțiunile producătorului;
- b) este interzisă deservirea clientului în situația în care se observă că acesta prezintă afecțiuni oculare;
- c) aplicatorul și părțile de hârtie utilizate ca suport pentru vopsirea genelor sunt de unică folosință.

Tratamentul cosmetic al feței se efectuează respectându-se următoarele:

- a) tratamentul cosmetic cuprinde următoarele etape: curățarea pielii, exfolierea, aplicarea măștilor cosmetice, folosirea lămpii roșii dermale, aplicarea curentului galvanic și electric cu înaltă frecvență, tratamentul cu abur, masajul facial, extracția punctelor negre și tratamentul cu compuși alfa-hidroxi;
- b) aplicatoarele, periile, electrozii și instrumentele refolosibile trebuie curățate și dezinfectate cu un produs biocid, conform prevederilor legale în vigoare, după utilizarea acestora la un singur client;
- c) pentru fiecare client trebuie folosit un burete sau aplicator de unică folosință;
- d) aparatul cu abur pentru tratament facial trebuie întreținut în permanentă stare de curățenie;
- e) ventuzele de sticlă trebuie curățate și dezinfectate cu produse biocide prin metoda dezinfecției de nivel scăzut, conform prevederilor legale în vigoare, după folosirea la un singur client;
- f) materialele utilizate pentru protecția ochilor pot fi de unică folosință sau reutilizabile. În cazul refolosirii acestora, ele trebuie curățate și dezinfectate cu produse biocide prin metoda dezinfecției de nivel scăzut, conform prevederilor legale în vigoare, după folosirea la un singur client.

Extracțiile se efectuează cu respectarea următoarelor condiții:

- a) lumenul extractorului de comedoane trebuie curățat și dezinfectat cu un produs biocid prin metoda dezinfecției de nivel înalt, conform prevederilor legale în vigoare, după folosirea la un singur client;
- b) între extracțiile efectuate aceluiași client, aparatul de extracție a comedoanelor trebuie șters cu alcool pentru a se preveni contaminarea altor zone ale feței;
- c) în timpul extracțiilor esteticianul trebuie să poarte mănuși sterile, de unică folosință.

Tratamentul cu compuși alfa-hidroxi se efectuează cu respectarea următoarelor condiții:

- a) acidul glicolic trebuie folosit în conformitate cu instrucțiunile producătorului;
- b) în timpul tratamentului se folosesc mănuși sterile, de unică folosință;
- c) în timpul tratamentului se acoperă ochii clientului pentru prevenirea accidentelor;
- d) esteticianul furnizează clientului instrucțiuni verbale și scrise referitoare la îngrijirea pielii după tratamentul cu acid glicolic.

5.5. Norme de igienă privind manichiura și pedichiura

Manichiura cuprinde următoarele etape:

- a) spălarea și dezinfectarea mâinilor esteticianului și ale clientului;
- b) examinarea mâinilor clientului în vederea depistării bolilor dermatologice sau rănilor;
- c) tăierea și pilirea unghiilor;
- d) tratarea mâinilor cu o soluție antiseptică;
- e) înmuierea, îndepărtarea cuticulelor prin mijloace mecanice: împingere, tocire și/sau tăiere;

- f) tratamentul cosmetic al cuticulelor, al unghiilor și al mâinilor: masaj, baie de parafină etc.;
- g) aplicarea lacului sau a pastelor de unghii și a decorurilor.

Pedichiura cuprinde următoarele etape:

- a) spălarea și dezinfectarea mâinilor esteticianului și a picioarelor clientului;
- b) examinarea picioarelor clientului în vederea depistării diverselor boli sau răni, a calozităților, bătăturilor etc.;
- c) tratarea pielii picioarelor clientului cu o soluție antiseptică autorizată;
- d) înmuierea în apă caldă, împingerea, tocirea și/sau tăierea cuticulelor prin mijloace mecanice;
- e) tăierea și pilirea unghiilor;
- f) tratarea și pilirea calozităților și a bătăturilor;
- g) tratamentul cosmetic al cuticulelor, al unghiilor și al picioarelor: masaj, baie de parafină etc.

Aplicarea unghiilor artificiale și protezarea unghiilor tehnice și false cuprind următoarele etape:

- a) spălarea și dezinfectarea mâinilor esteticianului și ale clientului;
- b) examinarea mâinilor clientului;
- c) pregătirea unghiilor naturale prin curățare și tratare;
- d) împingerea, tocirea și/sau tăierea cuticulelor prin mijloace mecanice;
- e) dezinfectarea unghiilor, aplicarea unui adeziv acrilic sau a unui gel special pe unghia naturală;
- f) aplicarea capsulelor prin diferite mijloace.

Înainte de efectuarea procedurilor de manichiură sau pedichiură trebuie evaluată pielea din jurul unghiilor. În cazul constatării unor leziuni profunde, tratamentul trebuie amânat.

Toate echipamentele, accesoriile și materialele re folosibile trebuie curățate și dezinfectate înainte de utilizarea lor la un nou client.

Pentru fiecare client se folosește un burete nou, care se aruncă după terminarea ședinței.

Vasele pentru manichiură și pedichiură, instrumentele re folosibile se curăță, se dezinfectează și se sterilizează, conform procedurii menționate în Tabelul privind procedurile de curățare, dezinfecție, sterilizare prezentat anterior, după fiecare ședință de manichiură.

Baia de ceară parafinică trebuie curățată și dezinfectată după fiecare ședință, înainte de a fi reumplută cu un nou conținut.

Clienții care solicită îndepărtarea unghiilor încrescute trebuie îndrumați către un medic specialist.

În timpul procedurilor de pedichiură esteticianul trebuie să poarte mănuși sterile, de unică folosință, pentru efectuarea tratamentului la clienții a căror piele de la nivelul picioarelor prezintă anumite dermatomicoze cauzate de dermatofii. Negii trebuie acoperiți în timpul procedurii. În această situație se folosesc numai instrumente sterile, de unică folosință, care vor fi aruncate după utilizare.

Este interzisă efectuarea tratamentului cu ceară în cazul clientului ale cărui mâini sau picioare prezintă leziuni deschise.

Înainte de începerea procedurii de baie cu ceară parafinică, pielea clientului trebuie ștearsă cu o soluție antiseptică autorizată.

Picioarele și mâinile clientului trebuie spălate și dezinfectate cu un antiseptic autorizat, înainte de începerea procedurii de pedichiură, manichiură sau a băii picioarelor în parafină.

În caz de sângerare în timpul tratamentului cu ceară, pielea trebuie ștearsă imediat cu un produs antiseptic autorizat pentru piele, înainte de a continua tratamentul.

Clientul primește de la estetician instrucțiuni verbale sau scrise referitoare la îngrijirea pielii după tratament.

5.6. Norme de igienă privind operațiunile de coafură, frizerie, bărbierit

1. Toate echipamentele și instrumentele folosite trebuie menținute în bună stare de funcționare, iar modul de utilizare trebuie să respecte instrucțiunile producătorului.

2. Părțile din echipament care se pot contamina trebuie curățate și/sau dezinfectate zilnic, după necesitate, și acoperite cu hârtie, care se va schimba periodic.

3. Pensulele și casoletele pentru prepararea spumei de ras se curăță și se dezinfectează după utilizarea acestora la un singur client.

4. Colectarea părului se va face în saci de polietilenă, separat de alte deșeuri.

5. Echipamentul, instrumentarul și materialele folosite pentru deservirea clientului fac parte din următoarele categorii:

a) articole tăioase și înțepătoare care pătrund sau pot leza pielea, cum sunt aparate și lame de ras re folosibile, bricege, foarfeci de tuns și de filat etc.; după folosirea la un singur client, articolele de unică folosință se aruncă, iar cele de multifolosință se sterilizează fizic sau chimic, conform prevederilor legale în vigoare;

b) articole care vin în contact cu mucoasele, cu pielea lezată sau cu obiectele care susțin articolele sterile, precum și pensulele de ras, casoletele; după folosirea la un singur client, articolele de unică folosință se aruncă, iar cele re folosibile se curăță și se dezinfectează prin dezinfecție de nivel înalt sau se sterilizează conform art. 2 alin. (1);

c) articole care vin în contact cu pielea intactă și părul, fără să aibă contact cu mucoasele, cum sunt bigudiuri, piepteni, clame, agrafe, perii, alte articole similare; după folosirea la un singur client, articolele de unică folosință se aruncă, iar cele re folosibile se curăță și se dezinfectează prin dezinfecție de nivel scăzut sau cu un produs detergent-dezinfectant.

5.7. Normele de igienă aplicabile procedurilor de tatuare, piercing și implant dermal

5.7.1. Norme de igienă generale

Înainte de începerea procedurilor de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, implantare dermală, clientul este informat asupra posibilelor riscuri generate de procedură, asupra măsurilor de igienă ce trebuie luate după efectuarea procedurii și asupra altor detalii tehnice despre tratament.

Fiecare solicitant trebuie să completeze și să semneze o declarație pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2a) pentru operațiunea de tatuaj sau conform anexei nr. 2b) pentru operațiunea de piercing. Anexele nr. 2a) și 2b) sunt prevăzute în Ordinul nr. 1136/2007.

Operatorul are obligația să comunice clientului instrucțiuni verbale și scrise, după fiecare ședință, cu privire la întreținerea tatuajului și a locului unde s-a efectuat piercingul. Instrucțiunile scrise cu privire la îngrijire trebuie să avertizeze clientul asupra obligativității de a informa operatorul care a efectuat tatuajul, micropigmentarea sau piercingul despre primele semne de inflamație anormală, vindecare întârziată sau posibilă infecție.

Îngrijirea după tratament se va efectua după cum urmează:

1. Operatorul furnizează instrucțiuni atât verbale, cât și scrise, referitoare la măsurile de îngrijire a zonei de piele tratate; instrucțiunile trebuie să specifice următoarele:

- a) îngrijiri specifice după procedură;
- b) avertizarea clientului de a contacta operatorul și un cadru medical la primele semne de inflamație, sângerare sau posibile infecții;
- c) recomandări cu scop profilactic.

2. Operatorii fac clientului recomandările și instrucțiunile privind îngrijirea după tratament, înaintea începerii tratamentului, când atenția acestuia este mai mare.

3. Instrucțiunile se fac imediat după completarea declarației pe propria răspundere și cuprind următoarele:

- a) păstrarea igienei personale corespunzătoare pentru reducerea riscului de infectare a zonei în care s-a realizat piercingul sau tatuajul; trebuie evitată submersia sau atingerea directă a locului cel puțin 4 zile după tratamentul inițial;
- b) folosirea antisepticelor după tratament, evitându-se zona de aplicare a piercingului și/sau a tatuajului;
- c) clientul trebuie informat asupra timpului de vindecare a piercingului, acesta fiind variabil în funcție de zona în care s-a efectuat piercingul.

4. Clienții trebuie încurajați să se reîntoarcă la operatorul lor pentru a beneficia de îngrijiri în decurs de două săptămâni și pentru a fi ținuți sub observație, în situația în care apare o complicație a zonei tratate.

La nivelul unității trebuie să existe un registru care să cuprindă următoarele date:

- a) data la care s-a efectuat procedura;
- b) date despre client: nume și număr de telefon;
- c) procedura efectuată: tatuare artistică, tatuare cosmetică și/sau piercing, implantare dermală;
- d) situații în care au intervenit evenimente neplăcute cauzate de procedură

Registrele și declarațiile pe propria răspundere trebuie păstrate timp de 2 ani de la data efectuării procedurii.

Prelucrarea datelor cu caracter personal de către operator se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestora, cu modificările și completările ulterioare.

Asigurarea echipamentului de protecție se face cu respectarea următoarelor condiții:

1. Operatorul trebuie să folosească mănuși sterile, de tip chirurgical, în timpul executării procedurii, fiind obligatorie și igiena mâinilor; folosirea echipamentului se face cu respectarea următoarelor reguli:

- a) mănușile din latex sau vinil se folosesc pentru un singur client; pentru prevenirea alergiei prin folosirea prelungită a mănușilor din latex se vor utiliza mănuși confecționate din vinil;
- b) mănușile se înlocuiesc ori de câte ori este întreruptă activitatea și operatorul efectuează operațiuni care duc la contaminarea acestora, precum și dacă acestea sunt înțepate sau rupte în timpul procedurii;
- c) nu se folosesc mănuși de tip menajer; acestea pot fi folosite doar pentru spălarea instrumentarului, curățenie și colectarea deșeurilor rezultate în urma activităților prestate.

2. Operatorul trebuie să folosească echipament de lucru, lavabil, curat și dezinfectat, sau de unică folosință, bonetă cu care se acoperă părul în întregime, mască și ochelari. În cazul în care se anticipează posibilitatea de murdărire, trebuie folosite mâneci și șorț impermeabil.

3. Este interzisă folosirea prosoapelor din bumbac ca echipament de protecție.

În vederea prevenirii transmiterii hepatitei B se recomandă:

- a) imunizarea operatorului care efectuează activități de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică și implantare dermală împotriva hepatitei B, atât pentru protecția acestuia, cât și a clientului;
- b) imunizarea împotriva hepatitei B și a personalului angajat care este implicat în curățarea instrumentelor care pot penetra pielea, a produselor contaminate cu sânge și a echipamentelor; în situația în

care s-a făcut imunizarea personalului expus la risc, angajatorul trebuie să păstreze actele care dovedesc imunizarea.

Dacă un membru al personalului a suferit un accident ca urmare a folosirii unui obiect ce poate penetra pielea, acesta trebuie să solicite control medical de specialitate.

Imunizarea nu constituie un substitut pentru respectarea normelor de igienă în cabinet.

Instruirea personalului se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind organizarea și certificarea instruirii profesionale a persoanelor, a însușirii noțiunilor fundamentale de igienă, serviciilor de îngrijire corporală și de prim ajutor.

La angajare, operatorii trebuie să facă dovada absolvirii cursurilor de noțiuni fundamentale de igienă, de acordare a primului ajutor și a cursului de specialitate, cu excepția cadrelor medicale.

Operatorul care efectuează curățirea și dezinfectia instrumentarului refolosibil trebuie să utilizeze echipament de protecție: halat curat și dezinfectat, precum și mănuși de unică folosință.

Este interzisă efectuarea curățeniei și dezinfectiei instrumentarului refolosibil în sala de lucru.

Curățenia, dezinfectia și sterilizarea instrumentarului refolosibil se efectuează numai de către personal instruit.

5.7.1.1.- Ce obligații au operatorii procedurilor de tatuare, piercing și implant dermal în cazul unor incidente

În cazul apariției unor alergii, infecții sau a altor evenimente nedorite titularii cabinetelor au obligația să întocmească rapoarte scrise către autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București din raza teritorială în care își desfășoară activitatea.

Raportul se face în 72 de ore în cazul apariției alergiilor sau infecțiilor și trebuie să cuprindă următoarele:

- a) numele clientului care a suferit afecțiunea;
- b) numele și adresa cabinetului sau a locației temporare în care s-a executat operațiunea;
- c) numele executantului/operatorului;
- d) data efectuării procedurii de tatuare artistică, tatuare cosmetică, piercing sau implant dermal;
- e) în cazul tatuării artistice sau cosmetice: marca pigmentului cu numărul de identificare al acestuia, importatorul sau producătorul pigmentului, informații necesare în cazul alergiilor la pigment. În cazul infecțiilor se va preciza zona tatuată;
- f) zona în care s-a efectuat procedura de tatuare artistică, tatuare cosmetică, piercing sau implant dermal și unde a apărut infecția/alergia;
- g) alte informații considerate relevante asupra factorilor care au contribuit la agravarea stării de sănătate.
- h) datele de identificare ale importatorului sau producătorului bijuteriei.

Atenție ! accidentele grave, spitalizarea unui client ca urmare a serviciilor prestate de operator sau semnalarea unor boli transmisibile grave la operatori trebuie raportate imediat după depistare.

5.7.2. – Norme de igienă specifice procedurilor de tatuare artistică și cosmetică

Pentru procedura de tatuare artistică și cosmetică se au în vedere următoarele norme de igienă:

- a) înainte de începerea operațiunii de tatuaj se fac pregătirea psihică a clientului, precum și un test de alergie la pigmentul sau colorantul ce urmează a fi utilizat;
- b) în timpul desfășurării procedurii de piercing, tatuare și implantare dermală îi este interzisă operatorului purtarea de inele, brățări, ceasuri sau alte obiecte decorative pe mâini.

- c) înainte de începerea procedurii de tatuaj, pielea trebuie curățată și apoi dezinfectată cu un produs biocid, cu ajutorul unui tampon steril. Este interzisă dezinfecția pielii sau a mâinilor cu alte produse decât cele care sunt destinate acestui scop;
- d) dacă zona de aplicare a procedurii trebuie bărbierită, operatorul folosește un aparat de ras de unică folosință, după care pielea clientului se spală și se dezinfectează;
- e) substanțele aplicate pe pielea clientului în vederea transferului desenului de pe tipar trebuie să fie de unică folosință;
- f) tiparele de hârtie și trasatorul utilizate pentru transferul desenului trebuie să fie de unică folosință și trebuie aruncate după ce au fost utilizate la un client;
- g) pentru fiecare client se asigură părți separate de pigmenți provenite din recipiente originale sau reambalate în recipiente de unică folosință, etichetate cu datele de identificare ale producătorilor, importatorilor sau distribuitorilor. Pigmenții pentru folosire se pun în capace de plastic sau de cauciuc de unică folosință pentru fiecare client în parte. Pigmenții și capacele utilizate, rămase în urma procedurii efectuate, sunt aruncați;
- h) combinarea și amestecarea pigmenților sau a coloranților în vederea obținerii altor culori se fac în recipiente sterile, de unică folosință;
- i) excesul de pigment sau colorant aplicat pe pielea clientului trebuie înlăturat cu ajutorul unui șervețel de hârtie moale, de unică folosință, cu apă și săpun antibacterian;
- j) timpul de execuție a unui tatuaj nu trebuie să fie mai mare de 4 ore. Dacă tatuajul necesită o durată mai mare de lucru, acesta se va face în mai multe ședințe și nu se va continua până ce vechea rană nu este vindecată;
- k) după finalizarea procedurii de tatuare, operatorul trebuie să curețe pielea cu șervețele sterile, de unică folosință, îmbibate cu un produs biocid, exceptând zona din jurul ochilor, să plaseze crema specială de tatuaj și să execute masarea zonei pentru absorbția cremei în piele, după care se aplică un strat foarte subțire de cremă specială de tatuaj și se plasează o folie de plastic de unică folosință peste tatuaj. Această folie se păstrează în zona aplicată cel mult două ore. Procedura este valabilă și pentru tatuajele cosmetice, cu excepția aplicării foliei de plastic de unică folosință;
- l) la sfârșitul ședinței de tatuaj se fotografiază tatuajul și se păstrează împreună cu declarația pe propria răspundere;
- m) dacă în timpul tatuării are loc o sângerare abundentă, trebuie oprită sângerarea, iar procedura se va reîncepe după câteva zile.
- n) Este interzisă îndepărtarea tatuajelor de către operatori; îndepărtarea tatuajelor se va face numai de către personal medical specializat, în unități medicale.

5.7.3. Norme de igienă specifice pentru procedura de piercing și implant dermal

Pentru procedura de piercing și implant dermal se au în vedere următoarele norme de igienă:

- a) înainte de începerea procedurii de piercing și implant dermal, pielea trebuie curățată și apoi dezinfectată cu un produs biocid specific, cu ajutorul unui tampon steril. Este interzisă dezinfecția pielii sau a mâinilor cu produse care nu sunt destinate acestui scop.
- b) instrumentele refolosibile se vor dezinfecta și steriliza, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările ulterioare.
- c) pistolul utilizat în piercingul urechii trebuie curățat, dezinfectat și/sau sterilizat după fiecare utilizare, în funcție de materialul din care este confecționat pistolul, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 261/2007, cu modificările și completările ulterioare.

d) este obligatorie sterilizarea sau dezinfectia bijuteriilor ce urmeaza a fi inserate si a implanturilor dermale folosite in practicile de piercing, precum si a instrumentelor utilizate, in conformitate cu prevederile Ordinului nr. 261/2007, cu modificarile si completarile ulterioare, in functie de materialul din care este confectionat si tinand cont de instructiunile producatorilor. Bijuteriile din bioflex si plastic nu se refolosesc la alte persoane.

e) perioada dintre deschiderea sterilizatorului si insertia bijuteriei trebuie sa fie cat mai scurta posibil: bijuteria, racita in interiorul sterilizatorului inchis, se insereaza de catre operator in decurs de un minut de la scoaterea acesteia din sterilizator; respectarea acestui timp de lucru minimizeaza riscul de aparitie a infectiilor.

f) dupa insertie, bijuteria nu se schimba; in cazul in care bijuteria este respinsa ulterior si indepartata, aceasta va fi refolosita doar in cazul in care este curatata si sterilizata conform metodelor prevazute anterior; in cazul aparitiei unui efect advers datorat bijuteriei, aceasta nu va fi refolosita.

g) suprafetele de lucru patate de fluide biologice, sange, secretii etc., trebuie curatate si apoi dezinfectate, conform prevederilor legale in vigoare, respectand timpii si concentratiile recomandate de producator.

h) dezinfectia mediului din camera de lucru se face, conform prevederilor legale in vigoare, cu respectarea instructiunilor producatorului.

Se folosesc numai anestezice autorizate conform prevederilor legale. Administrarea produselor anestezice injectabile se face numai de catre cadre medicale, iar produsul injectabil se administreaza folosindu-se seringi si ace sterile de unica folosinta. Se permite folosirea de spray-uri si creme cu efect anestezic local. Anestezierea mucoaselor se face numai cu substante aprobate pentru mucoase. Este interzisă folosirea anesteziei în piercingul limbii. Spray-ul anestezic trebuie depozitat cu atentie, monitorizat în timpul depozitarii și evacuat ca deșeu periculos, conform prevederilor legale în vigoare. Este interzisă anestezia cu clorură de etil în tratamentele de piercing corporal.

Dupa efectuarea piercingului, operatorul are obligatia sa puna in vedere clientului sa revina dupa 3 zile la control si la tratament sau ori de cate ori este nevoie.

Operatorul trebuie sa informeze clientul asupra unitatilor medicale carora li se va putea adresa in cazul aparitiei complicatiilor ca urmare a piercingului corporal si insertiei bijuteriei.

Complicatiile care pot surveni dupa piercing sunt urmatoarele:

a) alergiile la bijuterie - apare in special ca rezultat al expunerii la materiale ce contin nichel sau alte metale si substante toxice;

b) deplasarea bijuteriei - atunci cand parti sau intreaga bijuterie se afunda in profunzimea pielii sau se deplaseaza de la locul de implant dupa piercing; aceasta se intampla de obicei atunci cand se folosesc bijuterii neadecvate de piercing, destinate altor parti ale corpului, daca bijuteria este prea subtire sau daca este miscata mult inainte de vindecarea rănii; aceasta poate fi o problema în cazul plasării acestora subcutanat (implant), ceea ce determina migrarea bijuteriei prin sau sub piele, departe de punctul original de insertie;

c) cicatrizare defectuoasa - poate sa apara in urma insertiei deficitare a bijuteriei, deplasarii acesteia sau ca urmare a unei infectii;

d) inflamarea locala severa - ca urmare a piercingului, fiind mult mai periculoasa pentru piercingul oral; acest fenomen este diminuat prin alegerea corecta a bijuteriei;

e) infectii locale - se pot vindeca prin masuri adecvate de ingrijire, respectiv igiena locala;

f) septicemia - este o infectie sistemică gravă, care poate afecta întregul organism; necesita ingrijiri medicale imediate de specialitate;

g) sangerarea - este un fenomen care apare la toate procedurile de piercing. Zonele care prezinta risc crescut de sangerare ca urmare a piercingului sunt: zona genitala, limba si buzele.

5.7.4. - Situații în care sunt interzise efectuarea procedurilor de tatuare și piercing/implantare dermală

Este interzis a se executa procedurile de tatuare și piercing/implantare dermală la persoanele care :

- suferă de următoarele boli și/sau condiții fiziologice, avându-se în vedere eventualele efecte negative asupra sănătății clientului:

- a) diabet zaharat;
- b) hemofilie (sângerări care se opresc greu);
- c) boli de inimă;
- d) boli dermatologice, leziuni ale pielii sau sensibilitatea pielii la săpunuri, dezinfectanți sau alte produse cosmetice;
- e) manifestări sau reacții alergice la metale, pigmenți, coloranți sau alți sensibilizanți pentru piele;
- f) boli transmisibile;
- g) stări lipotimice, epilepsie, apoplexie, narcolepsie;
- h) deficiențe imunitare;
- i) cicatrice cheloide;
- j) handicap psihic;
- k) hepatită;
- l) seropozitiv (SIDA);
- m) nevăzători (chiar dacă sunt însoțiți);
- n) sarcină, alăptare.
- o) persoane aflate în stare de ebrietate sau care dovedesc o incapacitate de decizie datorată utilizării alcoolului sau a medicamentelor;
- p) persoane care prezintă semne de injectare intravenoasă a drogurilor;
- r) persoane care prezintă arsuri de soare, boli de piele sau cicatrice în zona aleasă pentru tatuare și/sau piercing și/sau implant dermal;
- s) persoane care au afecțiuni dermatologice, inflamații sau infecții prezente în zona în care urmează a fi executată procedura;

Este obligatorie afișarea unui avertisment cu restricțiile de mai sus, la loc vizibil.

Este interzisă efectuarea procedurilor de piercing corporal și implantul dermal persoanelor cu vârsta sub 16 ani, cu excepția piercingului din zona urechii. Se pot executa proceduri de piercing corporal persoanelor cu vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani și de tatuare artistică și cosmetică persoanelor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani numai în situația în care minorul este însoțit de părinte, tutore sau curator, după caz. Părintele, tutorele sau curatorul, după caz, trebuie să semneze o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că este de acord cu efectuarea procedurii la minor.

Este interzisă efectuarea procedurilor de tatuare cosmetică și artistică a persoanelor cu vârsta sub 18 ani.

Este interzisă efectuarea piercingului la nivelul organelor genitale la persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani.

Este interzisă efectuarea de implanturi dermale la nivelul organelor genitale.

Sub sancțiunea răspunderii penale și civile, se interzic mutilarea genitală sub orice formă, precum și orice altă procedură ce poate fi definită ca o circumcizie la femei; nu este luat în considerare acordul femeilor la niciuna dintre procedurile definite ca circumcizie a propriei persoane.

În situația în care există suspiciuni cu privire la existența unor afecțiuni sau boli relevante, operatorul poate solicita clientului o adeverință medicală emisă de medicul de familie, care să ateste starea de sănătate a clientului.

5.7.5. - Norme privind materiale folosite în cabinetele de tatuaj și piercing

Normele privind materialele folosite în cabinetele de tatuaj și piercing se aplică cu respectarea următoarelor condiții:

a) bijuteria de piercing corporal este diferită de bijuteria tradițională, fiind concepută astfel încât să minimizeze riscul de afundare, lăcrimare și migrare;

b) este interzisă utilizarea bijuteriilor care conțin nichel nr. CAS 7440-0-20, nr. EINECS 231-11-14 sau/și compușii săi, precum și alte substanțe sau metale toxice;

c) este interzisă introducerea pe piață a produselor utilizate în piercing, dacă acestea nu sunt conforme cu prevederile legale în vigoare;

d) la bijuteriile destinate piercingului care sunt din materiale metalice și nemetalice, tijele trebuie să fie din inox chirurgical sau anodizat cu titanium. Bijuteriile trebuie să fie însoțite de certificate de conformitate privind compoziția chimică a metalului și certificate de calitate, emise de producător. Bijuteriile furnizate de importatori/distribuitori trebuie să fie însoțite de certificate de conformitate privind compoziția chimică a metalului sau de buletine de analiză emise de laboratoare acreditate, certificate de calitate, precum și modelul bijuteriei (foto) expus pe oricare din aceste documente, semnat și ștampilat;

e) la prima penetrare a pielii se folosesc bijuterii special destinate piercingului, eventual bijuterii hipoalergice, cu excepția lobului urechii;

f) pigmentii de tatuare artistică și tatuare cosmetică permanenți și temporari utilizați trebuie să fie însoțiți de certificate de conformitate cu compoziția chimică, certificate de calitate emise de producător sau de buletine de analiză emise de laboratoare acreditate. Pigmentii furnizați de importatori/ distribuitori trebuie să fie însoțiți de certificate de conformitate care să conțină marca pigmentului, denumirea pigmentului (culoarea), codul pigmentului, lotul, data de fabricație și data expirării sau de buletine de analiză emise de laboratoare acreditate. Pe ambalajul pigmentului trebuie să fie menționată obligativitatea efectuării testului de alergie, fără să fie acoperite datele de identificare ale pigmentului. Operatorul are obligația de a menține permanent, pe recipientul pigmentului, eticheta în bună stare în vederea identificării pigmentului cu datele acestuia;

g) pe ambalajul pigmentilor și al coloranților utilizați se va găsi o etichetă ce cuprinde și următorul avertisment: "Unele persoane pot prezenta reacții alergice la acest produs."

5.8. – Curățarea, dezinfectia, sterilizarea

Având în vedere că multe din aspectele menționate la capitolele anterioare se referă la operațiuni de curățare, dezinfectie și sterilizare, acestea având un rol deosebit de important în asigurarea igienei întregului proces de lucru și prevenirii transmiterii diverselor boli, efectuarea acestor operațiuni se face cu respectarea prevederilor legale cuprinse în Normele tehnice privind curățarea, dezinfectia și sterilizarea în unitățile sanitare, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 261/2007. În continuare vom parcurge aspectele cele mai importante pe care un operator/estetician din cadrul unui cabinet de înfrumusețare este obligat să le cunoască și să le aplice, evitând astfel atât posibile cazuri de transmitere a unor boli precum și eventuale sancțiuni aplicate de organele abilitate.

Conform art. 2 din Anexa nr.3 din Ordinul nr.1336/2007, procedurile de **curățare, dezinfecție și sterilizare** în cazul saloanelor de tratament și machiaj cosmetic, epilare, manichiură, pedichiură, coafură, frizerie și bărbierit, se face conform tabelului următor:

Suport de tratat	Metoda de aplicare	Observații
Materiale necritice		
Suprafețe inerte cum ar fi: pavimente, pereți, mobilier, etc.	Curățare	Spălare cu soluție de detergent pentru înlăturarea prafului și murdăriei urmată de clătire cu apă caldă.
Suprafețe inerte cum ar fi: ghiuветă, W.C., pat de lucru, suprafețe de lucru, etc..	Dezinfecție de nivel scăzut sau cu un produs detergent- dezinfectant	Ștergere respectându-se timpul și concentrația, conform instrucțiunilor producătorului, apoi clătire.
Material moale cum ar fi: prosoape, cearceafuri, etc.	Dezinfecție de nivel scăzut	Spălare la mașini automate cu ciclul termic de dezinfecție și fierbere sau la o firmă specializată, în baza unui contract Uscarea se face în camera special amenajate sau în uscătoarele mașinilor de spălat.
Spatule din plastic sau metal, tăvițele, ustensilele care intră în contact cu pielea intactă, păr sau unghii, ori cu substanțe de lucru.	Dezinfecție de nivel scăzut sau cu un produs detergent- dezinfectant	Spălare urmată de imersie completă în produsul biocid, apoi clătire cu apă.
Materiale semicritice		
Orice suprafață inertă sau material moale care a fost stropit cu sânge sau alte fluide corporale.	Dezinfecție de nivel intermediar	Ștergere sau imersie completă în produsul biocid, urmată de spălare apoi clătire cu apă.
Pilele de unghii re folosibile, pensetele, vasele pentru manichiură, cădițele pentru pedichiură, peri de unghii, lavoare pentru spălat părul, etc.	Dezinfecție de nivel intermediar	Ștergere sau imersie completă în produsul biocid apoi clătire cu apă.
Orice articol care vine în contact cu mucoasele intacte sau cu pielea lezată ori care susține un articol steril.	Dezinfecție de nivel înalt.	Spălare urmată de imersie în produsul biocid apoi clătire.
Materiale critice		
Articolele tăioase și înțepătoare care pătrund adânc în piele re folosibile.	Sterilizare prin metode fizice sau chimice.	Cu respectarea dispozițiilor cuprinse în Ordinul 261/2007, cu modificările și completările ulterioare.

5.8.1. - Curățarea - reprezintă rezultatul aplicării corecte a unui program de curățare. Suprafețele și obiectele pe care se evidențiază macro- sau microscopic materii organice ori anorganice se definesc ca suprafețe și obiecte murdare. Curățarea se realizează cu detergenți, produse de întreținere și produse de curățat.

În utilizarea produselor folosite în activitatea de curățare se respectă următoarele reguli fundamentale:

- a) respectarea tuturor recomandărilor producătorului;
- b) respectarea normelor generale de protecție a muncii, conform prevederilor în vigoare;
- c) este interzis amestecul produselor;
- d) este interzisă păstrarea produselor de curățare în ambalaje alimentare;
- e) produsele se distribuie la locul de utilizare, respectiv la nivelul secțiilor sau compartimentelor, în ambalajul original sau în recipiente special destinate, etichetate cu identificarea produsului.

Întreținerea ustensilelor folosite pentru efectuarea curățării se face zilnic, după fiecare operațiune de curățare și la sfârșitul zilei de lucru; ustensilele utilizate se spală, se curăță, se dezinfectează și se usucă. Curățarea și dezinfecția ustensilelor complexe se efectuează în funcție de recomandările producătorului.

Personalul care execută operațiunile de curățare și dezinfecție a materialului de curățare trebuie să poarte mănuși de menaj sau mănuși de latex nesterile.

Încăperile de depozitare a produselor și a ustensilelor folosite la efectuarea curățării trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- pavimentul și pereții trebuie să fie impermeabili și ușor de curățat;
- trebuie să existe aerisire naturală;
- trebuie să existe iluminat corespunzător;
- locul de organizare a activității, sursa de apă și suprafața zonei de depozitare trebuie să permită aranjarea în ordine a materialelor de întreținere;
- trebuie să existe chiuvetă cu apă potabilă rece și caldă, dotată pentru igiena personalului care efectuează curățarea, conform prevederilor legislației în vigoare;
- trebuie să existe chiuvetă sau bazin cu apă potabilă, pentru dezinfecția și spălarea ustensilelor folosite la efectuarea curățării; dezinfecția, spălarea și uscarea materialului moale folosit la curățare se pot face utilizându-se mașini de spălat cu uscător sau mașini de spălat și uscătoare;
- trebuie să existe suport uscător pentru mănușile de menaj, mopurile, periile și alte ustensile;
- trebuie să existe pubelă și saci colectori de unică folosință pentru deșeuri, conform legislației în vigoare.

5.8.2. - Dezinfecția – procedură care elimină microorganismele și inactivează virușii dar nu și spori bacterieni. Dezinfecția se aplică numai după curățare, cu excepția cazului când pe suportul respectiv sunt prezente materii organice, caz în care este necesar într-o primă fază, dezinfectarea. Dezinfectanții utilizați în domeniul medical se autorizează/înregistrează conform prevederilor legislației în vigoare, nu se utilizează biocide la concentrații active care sunt destinate utilizării în domeniul casnic. În orice activitate de dezinfecție se aplică măsurile de protecție a muncii, conform prevederilor legislației în vigoare, pentru a preveni accidente și intoxicațiile.

Dezinfecția se poate efectua prin :

A. Mijloace fizice

- căldură uscată - utilizată exclusiv în laboratorul de microbiologie.
- căldură umedă - se utilizează numai în cazul spălării automatizate a lenjeriei și a veselei, cu condiția atingerii unei temperaturi de peste 90°C
- raze ultraviolete este indicată în dezinfecția suprafețelor netede și a aerului în spații închise, pentru completarea măsurilor de curățare și dezinfecție chimică. Aparatele de dezinfecție cu raze

ultraviolete, autorizate conform prevederilor legale în vigoare, sunt însoțite de documentația tehnică, ce cuprinde toate datele privind caracteristicile și modul de utilizare ale aparatelor, pentru a asigura o acțiune eficientă și lipsită de nocivitate.

B. Mijloace chimice - se realizează prin utilizarea produselor biocide autorizate în acest scop de Ministerul Sănătății. Conform prevederilor cuprinse în H.G. nr.617/2014, pot fi comercializate și utilizate pe teritoriul României numai produsele biocide care sunt autorizate potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, au etichete și fișa cu date de securitate în limba română.

În funcție de tipul microorganismelor distruse, de timpul de contact necesar și de concentrația utilizată, nivelurile de dezinfecție sunt:

- a) **dezinfecție de nivel înalt** - procedura de dezinfecție prin care se realizează distrugerea bacteriilor, fungilor, virusurilor și a unui număr de spori bacterieni până la 10^{-4} .
- b) **dezinfecție de nivel intermediar (mediu)** - procedura de dezinfecție prin care se realizează distrugerea bacteriilor în formă vegetativă, inclusiv Mycobacterium tuberculosis în formă nesporulată, a fungilor și a virusurilor, fără acțiune asupra sporilor bacterieni.
- c) **dezinfecție de nivel scăzut** - procedura de dezinfecție prin care se realizează distrugerea majorității bacteriilor în formă vegetativă, a unor fungi și a unor virusuri, fără acțiune asupra micobacteriilor, sporilor de orice tip, virusurilor fără înveliș și a mușcăturilor.
- d) **sterilizare chimică** - un nivel superior de dezinfecție care se aplică cu strictețe dispozitivelor medicale reutilizabile, destinate manevrelor invazive, și care nu suportă autoclavarea, realizând distrugerea tuturor microorganismelor în formă vegetativă și a unui număr mare de spori.

Este obligatorie respectarea concentrațiilor și a timpului de contact specificate în autorizația/înregistrarea produsului.

Etapele sterilizării chimice sunt:

- a) dezinfecție, cel puțin de nivel mediu, urmată de curățare;
- b) sterilizare chimică prin imersie;
- c) clătire cu apă sterilă.

Sterilizarea chimică se realizează cu soluții chimice/substanțe chimice destinate special acestui scop și autorizate/înregistrate conform prevederilor legale.

Etapele dezinfecției sunt:

- a) dezinfecția de nivel scăzut, urmată de curățare, sau curățarea, în funcție de suportul ce urmează să fie tratat;
- b) dezinfecția de nivel dorit, în funcție de suportul ce urmează să fie tratat;
- c) clătirea.

Reguli generale de practică a dezinfecției și a dezinfectantelor

Dezinfecția profilactică completează curățarea, dar nu o suplinește și nu poate înlocui sterilizarea.

Eficiența dezinfecției profilactice este condiționată de o riguroasă curățare prealabilă.

Se recomandă utilizarea de cuve cu capac și grătar, pentru dezinfecția instrumentarului.

La prepararea și utilizarea soluțiilor dezinfectante sunt necesare:

- a) cunoașterea exactă a concentrației de lucru în funcție de suportul supus dezinfecției;
- b) folosirea de recipiente curate;
- c) utilizarea soluțiilor de lucru în cadrul perioadei de stabilitate și eficacitate, conform unei corecte practici medicale, pentru a se evita contaminarea și degradarea sau inactivarea lor;

d) controlul chimic și bacteriologic, prin sondaj al produselor și soluțiilor dezinfectante în curs de utilizare.

Utilizarea dezinfectantelor se face respectându-se normele de protecție a muncii, care să prevină accidentele și intoxicațiile.

Personalul care utilizează în mod curent dezinfectantele trebuie instruit cu privire la noile proceduri sau la noile produse dezinfectante.

În fiecare încăpere în care se efectuează operațiuni de curățare și dezinfecție trebuie să existe în mod obligatoriu un grafic zilnic orar, în care personalul responsabil va înregistra tipul operațiunii, ora de efectuare și semnătura; aceste persoane trebuie să cunoască în orice moment denumirea dezinfectantului utilizat, data preparării soluției de lucru și timpul de acțiune, precum și concentrația de lucru.

În vederea unei corecte practici medicale și a eliminării oricărui risc în domeniul sanitar, soluția chimică de sterilizare nu se va folosi mai mult de 48 de ore de la preparare, în cuve cu capac, sau maximum 24 de ore, în cazul utilizării în instalații cu ultrasunete. În ambele situații, numărul maxim de proceduri (cicluri de sterilizare) este de 30.

În cazul soluțiilor care au termen de valabilitate mai mare de 48 de ore și nu s-a efectuat numărul de proceduri permis, este obligatorie testarea concentrației soluției cu benzi indicatoare speciale la începutul fiecărei noi proceduri, până la epuizarea celor permise sau până la termenul maxim de valabilitate specificat în fișa tehnică a produsului.

Pentru dezinfecția de nivel înalt, intermediar și scăzut este obligatorie respectarea concentrațiilor și a timpului de contact specifice fiecărui nivel de dezinfecție, care sunt precizate în autorizația/înregistrarea produsului.

Criteriile de alegere corectă a dezinfectantelor sunt următoarele:

- a) spectrul de activitate adaptat obiectivelor fixate;
- b) timpul de acțiune;
- c) în funcție de secție, acestea trebuie să aibă eficiență și în prezența substanțelor interferente: sânge, puroi, vomă, diaree, apă dură, materii organice;
- d) să aibă remanență cât mai mare pe suprafețe;
- e) să fie compatibile cu materialele pe care se vor utiliza;
- f) gradul de pericolozitate (foarte toxic, toxic, nociv, coroziv, iritant, oxidant, foarte inflamabil și inflamabil) pentru personal și pacienți;
- g) să fie ușor de utilizat;
- h) să fie stabile în timp;
- i) să fie biodegradabile în acord cu cerințele de mediu.

Criteriile de utilizare și păstrare corectă a produselor dezinfectante:

- a) un produs dezinfectant se utilizează numai în scopul indicat prin autorizație/înregistrare;
- b) se respectă întocmai indicațiile de utilizare de pe eticheta produsului;
- c) se respectă întocmai concentrația și timpul de contact indicate în autorizație/înregistrare;
- d) se ține cont de incompatibilitățile produsului;
- e) niciodată nu se amestecă produse diferite;
- f) în general, produsele dezinfectante nu se utilizează ca atare, necesită diluții; este de preferat ca soluția respectivă să se facă în cantitatea strict necesară și să se utilizeze imediat, dar nu mai mult de 48 de ore de la preparare; dacă nu este deja făcută, soluția de lucru ar trebui să fie proaspăt preparată;
- g) soluțiile se prepară utilizându-se un sistem de dozare gradat;
- h) se notează pe flacon data preparării soluțiilor respective;
- i) se respectă durata de utilizare a soluțiilor; în funcție de produs, aceasta poate varia de la câteva ore la câteva săptămâni;

- j) în cazul în care eticheta produsului s-a pierdut, produsul respectiv nu se mai folosește;
- k) întotdeauna manipularea se face purtându-se echipament de protecție;
- l) se păstrează numai în flacoanele originale, pentru a se evita contaminarea lor și pentru a nu se pierde informațiile de pe eticheta produsului;
- m) flacoanele trebuie păstrate la adăpost de lumină și departe de surse de căldură.

Alegerea metodei de dezinfectie și/sau sterilizare pentru suprafețe, instrumentar și echipamente trebuie să țină cont de categoria din care acestea fac parte și de modul în care sunt folosite în asistența acordată pacienților. Pentru dispozitivele medicale invazive, precum cele folosite în cabinetele de piercing și tatuaj, este necesară eficacitatea împotriva mycobacteriei atipice (eficacitate mycobactericidă), procesul trebuind să fie eficace împotriva *M. terrae* și *M. avium*.

Pentru o aplicare corectă a dezinfectantelor chimice se are în vedere prevederile art. 41 din Ordinul nr.261/2007, prin care se precizează metodele de aplicare a dezinfectantelor în funcție suportul care urmează să fie tratat, precum și alte aspecte de care este necesar să se țină cont în această procedură.

5.8.3. - Sterilizarea - reprezintă eliminarea a oricărei forme de viață a microorganismelor inclusiv a sporilor bacterieni făcând parte din categoria procedurilor speciale, ale căror rezultate nu pot fi verificate integral prin controlul final al produsului, trebuind să fie supusă validării, supravegherii bune funcționări, precum și asigurării unei păstrări corespunzătoare a materialelor sterilizate. Probabilitatea teoretică de supraviețuire a germenilor patogeni trebuie să fie mai mică de 1 la un million.

Obținerea stării de sterilitate, precum și menținerea ei până la momentul utilizării reprezintă o obligație permanentă a cabinetului de înfrumusețare. Obținerea stării de sterilitate a instrumentarului folosit, depinde pe lângă organizarea activității propriu-zise de sterilizare, de efectuarea corectă a tuturor activităților conexe sterilizării respectiv curățarea, dezinfectia, împachetarea, stocarea și livrarea, a evitării golurilor de control pe parcursul realizării lor și a utilizării altor spații decât cele anume desemnate.

Este interzisă reprocesarea în vederea reutilizării a dispozitivelor și materialelor de unică folosință.

Toate dispozitivele și materialele care urmează a fi sterilizate trebuie dezinfectate, curățate și dezinfectate, înainte de a fi supuse unui proces de sterilizare standardizat.

Instrumentarul care necesită sterilizare trebuie să fie împachetat individual în ambalaje aprobate de Ministerul Sănătății pentru sterilizare sau în seturi care sunt folosite pentru o singură procedură. Ambalajele trebuie inscripționate cu data sterilizării și numele persoanei care a efectuat sterilizarea. Ambalajele cu instrumentele sterilizate trebuie menținute în condiții corespunzătoare de asigurare a sterilizării și depozitate într-un loc închis, lipsit de umiditate și praf, la care există acces controlat.

Ambalajele folosite pentru împachetarea instrumentarului, în vederea sterilizării acestuia, este reprezentat de :

- cutii metalice - pentru sterilizare cu aer cald uscat, în cazul în care se folosește aparatul de sterilizat denumit poupinel.
- cutii metalice perforate - pentru sterilizare cu abur sub presiune, în cazul când se folosește aparatul de sterilizat denumit autoclave. Nu se utilizează cutii metalice neperforate la autoclav.
- caselete perforate cu colier - pentru sterilizare cu abur sub presiune, în cazul când se folosește aparatul de sterilizat denumit autoclave.
- hârtie special pentru împachetarea materialului
- pungi hârtie- plastic cu indicatori fizico- chimici de temperatură, diferențiate în funcție de tipul de sterilizare la care se apelează.

Fiecare pachet cu instrumentar sterilizat trebuie monitorizat în privința sterilizării, utilizându-se indicatorii chimici sau biologici. Instrumentarul sterilizat și depozitat conform prevederilor legale în

vigoare, care nu a fost folosit în decurs de 24 de ore de la data sterilizării, trebuie reesterilizat înainte de folosire, excepție făcându-se pentru instrumentarul presterilizat. Dacă se folosesc instrumente presterilizate, trebuie să existe documentația furnizată de producător în care să fie descrisă metoda de sterilizare și precizate recomandările de depozitare și menținere a sterilității. Această documentație trebuie furnizată în cursul acțiunilor de inspecție. Persoanele responsabile cu depozitarea și manipularea instrumentarului sterilizat trebuie să respecte instrucțiunile producătorului de menținere a sterilității.

Proceduri de sterilizare

Sterilizarea se realizează prin metode fizice, abur sub presiune sau abur la temperatură și presiune ridicate/scăzute, căldură uscată, precum și prin metode combinate fizico-chimice. Sterilizarea se realizează numai cu aparate de sterilizare autorizate și avizate conform prevederilor legale în vigoare. Procedurile de sterilizare efectuate conform recomandărilor producătorului aparatului se înregistrează și trebuie să fie disponibile în cursul acțiunilor de inspecție și control al organelor abilitate. Vom amintii în continuare cele mai uzitate metode de sterilizare folosite într-un cabinet de înfrumusețare și anume:

Sterilizare chimică - Dispozitivele medicale termosensibile se sterilizează chimic cu soluții/substanțe chimice destinate special acestui scop și care respectă Directiva 93/42/CEE și legislația referitoare la dispozitivele medicale. Utilizatorii sunt obligați să păstreze o evidență a procedurilor de sterilizare chimică într-un registru special, denumit Registrul de sterilizare chimică, în care se vor completa în mod obligatoriu următoarele date:

- a) produsul utilizat și concentrația de lucru;
- b) data și ora preparării soluției de lucru;
- c) ora începerii fiecărei proceduri (ciclu) de sterilizare;
- d) lista dispozitivelor medicale sterilizate la fiecare procedură;
- e) ora încheierii fiecărei proceduri (ciclu) de sterilizare;
- f) numele și semnătura persoanei responsabile de efectuarea sterilizării.

Registrul va fi pus la dispoziția inspectorilor sanitari de stat, precum și Ministerului Sănătății Publice și altor ministere și instituții cu rețea sanitară proprie și poate constitui, după caz, probă medico-legală, în condițiile legii.

Sterilizarea cu vapori de apă saturați sub presiune (autoclavare), ar trebui să constituie prima opțiune între metodele de sterilizare, procedura implicând costuri reduse, fiind cea mai completă și sigură (căldura umedă are o putere de penetrare mai mare distrugând microorganismele în timp mai scurt și la o temperatură mai scăzută decât căldura uscată) și este sigură pentru mediu. Metoda are la baza creșterea temperaturii de fierbere a apei odata cu creșterea presiunii la 1 atm. - 120°C, 2 atm.- 136°C, 3 atm. - 144°C (la 120° C sunt distrusi toti germeii. inclusiv formele sporulate). Sterilizarea cu vapori de apă saturați sub presiune se poate aplica doar în cazul în care dispozitivul medical suportă această procedură..Sterilizarea se realizează numai cu aparate de sterilizare autorizate și avizate conform prevederilor legale în vigoare. Trebuie respectate instrucțiunile de utilizare din cartea tehnică a aparatului cu privire la temperatura, presiunea și timpul de sterilizare recomandate de producător, în funcție de tipurile de materiale de sterilizat ambalate.

Personalul responsabil cu respectarea calității procedurilor de sterilizare va fi instruit și calificat pentru fiecare tip de aparat de sterilizat și va face dovada de certificare a acestui lucru.

Instrucțiunile de utilizare pentru fiecare sterilizator se vor afișa la loc vizibil.

La verificarea calității sterilizării la sterilizatorul cu abur sub presiune, care are sistem de înregistrare automată a ciclului de sterilizare diagramă, se efectuează analiza acesteia:

- a) prin compararea cu diagrama-tip furnizată de producător;

b) prin analiza diagramei, urmărind presiunea și temperatura atinse, înregistrate pentru fiecare fază a ciclului, în funcție de programul ales.

La verificarea calității sterilizării la sterilizatorul cu abur sub presiune care nu are sistem de înregistrare automată a ciclului de sterilizare, pe tot parcursul ciclului complet de sterilizare se urmărește pe panoul de comandă și se notează temperatura și presiunea atinse pentru fiecare fază a ciclului. În această situație este obligatorie utilizarea indicatorilor biologici (bacteriologici). În vederea controlului eficacității sterilizării cu indicatorii biologici a se vedea prevederile art. 78 din Ordinul 261/2007.

La sfârșitul procedurii se verifică:

– indicatorii fizico-chimici de eficiență ai sterilizării:

a) virarea culorii benzilor adezive cu indicator fizico-chimic de lipit pe cutii, casolete, pachetele ambalate în hârtie specială sau imprimate pe punga hârtie plastic;

b) virarea culorii la indicatorii "integratori" plasați în interiorul fiecărui pachet sau într-un pachetel-test în fiecare coș, verificându-se temperatura, timpul și saturația vaporilor.

Materialul se consideră nesterilizat și nu se utilizează când virarea culorii indicatorilor nu s-a realizat.

– se verifică vizual integritatea pachetelor ambalate în hârtie specială sau pungi hârtie plastic, după care se închide imediat colierul casoletelor.

– pentru materialele ambalate în pungi hârtie plastic, verificarea se poate face prin transparența plasticului. Pentru materialele ambalate în cutii metalice, verificarea se face prin verificarea pachetelului-test atașat la fiecare coș.

Este interzisă funcționarea autoclavelor fără filtru sau cu filtru carbonizat.

Cutiile, casoletele, coșurile, navetele cu pachetele sterilizate se etichetează notându-se data, ora, sterilizatorul cu abur sub presiune la care s-a efectuat sterilizarea, persoana care a efectuat sterilizarea.

În registrul de evidență a sterilizării se notează: data și numărul autoclavei, atunci când sunt mai multe, conținutul pachetelor din șarjă și numărul lor, numărul șarjei, temperatura și presiunea la care s-a efectuat sterilizarea, ora de începere și de încheiere a ciclului (durata), rezultatele indicatorilor fizico-chimici, semnătura persoanei responsabile cu sterilizarea și care eliberează materialul steril; se atașează diagrama ciclului de sterilizare (acolo unde se efectuează înregistrarea automată), rezultatul testelor biologice, observații, data la care s-au efectuat întreținerea și verificarea aparatului.

Verificarea calității penetrării aburului se realizează zilnic, înainte de efectuarea primei sterilizări, cu ajutorul testului Bowie & Dick pentru verificarea calității penetrării aburului, conform procedurii menționate la art. 76 din Ordinul nr.261/2007.

Testul Bowie & Dick trebuie utilizat:

a) zilnic, dacă la autoclavă se sterilizează textile;

b) cel puțin o dată pe săptămână, la autoclavele care sterilizează instrumentar;

c) după fiecare reparație a autoclavei.

Durata menținerii sterilității materialelor ambalate în cutii metalice perforate sau în casolete cu colier este de 24 de ore de la sterilizare, cu condiția menținerii cutiilor și casoletelor închise.

Durata menținerii sterilității materialelor ambalate în pungi hârtie plastic sudate este de două luni de la sterilizare, cu condiția menținerii integrității ambalajului.

Durata menținerii sterilității materialelor ambalate în hârtie specială (ambalaj în două straturi de hârtie, fără soluții de continuitate) este de o lună de la sterilizare.

Orice defecțiune apărută la autoclavă necesită intervenția tehnicianului autorizat.

După intervenția pe aparat se efectuează:

a) verificarea parametrilor aparatului, urmărind înregistrările de temperatură și presiune (pe panoul frontal sau diagramă);

b) testul Bowie & Dick pentru verificarea calității penetrării aburului;

c) controlul umidității textilelor.

Amplasarea, dotarea, exploatarea, întreținerea, verificarea și repararea aparatelor, utilajelor și instalațiilor de sterilizare se fac conform prevederilor legale în vigoare.

Se utilizează numai aparate autorizate de Ministerul Sănătății Publice.

Se vor elabora și afișa instrucțiuni tehnice specifice privind exploatarea aparatelor, precum și măsurile ce trebuie luate în caz de avarii, întreruperi sau dereglări la fiecare loc de muncă.

Persoana responsabilă cu sterilizarea va fi instruită și acreditată să lucreze cu vase sub presiune.

Sterilizare cu aer cald-căldură uscată (prin etuvă sau poupinel)

Sterilizarea cu aer cald-căldură uscată este recomandată pentru materialele rezistente la temperaturi ridicate: unele uleiuri, vaseline, geluri, pudre, materiale cerate, instrumente din oțel neinoxidabil (cromat), seringi din sticlă, ace, articole din sticlă, precum și alte materiale rezistente la temperaturi ridicate, după caz.

Ciclul complet de sterilizare la sterilizatorul cu aer cald cuprinde următoarele faze:

a) faza de încălzire a aparatului, care reprezintă intervalul de timp dintre momentul pornirii aparatului și cel al începerii creșterii temperaturii, durata fiind în funcție de aparat;

b) faza de latență (omogenizare), care reprezintă intervalul de timp în care are loc propagarea și creșterea temperaturii pentru atingerea temperaturii de sterilizare în cutiile metalice/pachetele din coșuri, durata fiind în funcție de aparat, de natura și de cantitatea materialului de sterilizat;

c) faza de sterilizare, durata fiind în funcție de temperatură:

- 180° C, o oră; sau

- 160° C, două ore;

d) faza de răcire, durata fiind în funcție de aparat, de natura și de cantitatea materialului de sterilizat.

Un ciclu complet de sterilizare durează 4-5 ore.

Timpul de sterilizare se măsoară din momentul atingerii temperaturii de sterilizare în interiorul încărcăturii.

Durata menținerii sterilității materialelor ambalate în cutii metalice este de 24 de ore de la sterilizare, cu condiția menținerii cutiilor metalice închise. Durata menținerii sterilității materialelor ambalate în pungi de hârtie sau din plastic, sudate, este de două luni de la sterilizare, cu condiția menținerii integrității lor și a manipulării acestora numai prin intermediul coșului și a depozitării lor în spații special destinate.

Verificarea corectitudinii și eficacității sterilizării se realizează prin:

- indicatori fizico-chimici prin virarea culorii;

- indicatori fizico-chimici "integratori" prin virarea culorii.

În situația în care virajul culorii nu s-a realizat, materialul se consideră nesterilizat și nu se utilizează;

- indicatori biologici (*Bacillus subtilis*).

Dispozitivele medicale și materialele sterilizate se etichetează notându-se data, ora, sterilizatorul cu aer cald la care s-a efectuat sterilizarea și persoana care a efectuat sterilizarea.

În Registrul de evidență a sterilizării se notează: data și numărul sterilizatorului cu aer cald (atunci când sunt mai multe), conținutul din șarjă și numărul lor, numărul șarjei, temperatura la care s-a efectuat sterilizarea, ora de începere și de încheiere a ciclului (durata), rezultatele indicatorilor fizico-chimici, semnătura persoanei responsabile cu sterilizarea și care eliberează materialul steril, precum și rezultatul testelor biologice, observații, data la care s-au efectuat întreținerea și verificarea aparatului.

Întreținerea (mentenanța) sterilizatoarelor cu aer cald se efectuează de către un tehnician autorizat pentru verificarea funcționării acestora, cu periodicitatea recomandată de producătorul aparatului, dar cel puțin o dată pe trimestru.

Sterilizarea cu plasmă - este o metodă prin care se sterilizează la temperaturi joase dispozitive medicale metalice și nemetalice. Se pot steriliza prin această metodă instrumente și accesorii fabricate din:

aluminii, alamă, oțel inoxidabil, delrin, sticlă, nailon, policarbonați, polistiren, clorură de polivinil, acetat de vinililenă, silicon, kraton, neopren, poliuretani, polietilenă, polipropilenă, politetrafluoroetilenă, precum și alte materiale ce necesită sterilizarea în conformitate cu instrucțiunile producătorilor.

Sterilizatoarele cu plasmă trebuie să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 54/2009 privind condițiilor de introducere pe piață a dispozitivelor medicale și să fie purtătoare de marcaj de conformitate CE.

Pregătirea instrumentelor pentru sterilizare se face similar cu practicile curente: curățarea și uscarea instrumentelor, reasamblarea, înfășurarea în material poros.

Sterilizatoarele cu plasmă se vor utiliza în conformitate cu instrucțiunile producătorului, cu respectarea măsurilor de siguranță menționate de acesta.

Verificarea corectitudinii și eficacității sterilizării se realizează prin indicatori chimici și indicatori biologici.

Întreținerea (mentenanța) sterilizatoarelor cu plasmă se efectuează de către un tehnician autorizat pentru verificarea funcționării acestora, cu periodicitatea recomandată de producător.

Alături de metodele de sterilizare menționate mai sus, există și alte metode de sterilizare care însă nu sunt utilizate în cadrul unui cabinet de înfrumusețare, precum sunt:

- Sterilizarea la sterilizatoare cu abur și formaldehidă la temperaturi joase și presiune subatmosferică.
- Sterilizarea la sterilizatoare cu oxid de etilenă

Capitolul 6 - Gestionarea deșeurilor

6.1. – Obligații generale

Întrucât prin natura activității desfășurate în cadrul acestor cabinete, se generează deșeuri încadrate atât în categoria deșeurilor menajere cât și în categoria deșeurilor periculoase, așa cum acestea sunt clasificate conform dispozițiilor cuprinse în H.G. nr. 856/2002, privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu modificările și completările ulterioare, cadrul legislativ aplicabil în domeniu prevede o serie de obligații cu privire la gestionarea acestora. Conform art. 4 din Anexa nr.1 din Ordinul nr.1226/2012, pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activități medicale, dispozițiile cuprinse în respectivele norme, se aplică și cabinetelor de înfrumusețare indiferent de forma de organizare a acestora. Conform acestui act normativ putem distinge o serie de cerințe pe care cabinetele de înfrumusețare sunt obligate să le îndeplinească:

Ca și producători de deșeuri, cabinetele de înfrumusețare au următoarele obligații:

- a) să nu amestece diferitele categorii de deșeuri periculoase sau deșeuri periculoase cu deșeuri nepericuloase și să separe deșeurile în vederea eliminării acestora;
- b) să trateze deșeurile rezultate din activitățile medicale prin mijloace proprii în instalații de decontaminare termică la temperaturi scăzute sau să fie predate, pe bază de contract de prestări de servicii, unor operatori economici autorizați pentru tratarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, după caz;
- c) să transporte și să elimine deșeurile rezultate din activitățile medicale prin predare, pe bază de contract de prestări de servicii, numai operatorilor economici autorizați pentru transportul și eliminarea deșeurilor medicale;
- d) să desemneze o persoană, din rândul angajaților proprii, care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege în sarcina deținătorilor/producătorilor de deșeuri; această persoană poate fi coordonatorul activității de protecție a sănătății în relație cu mediul; Persoana din cadrul cabinetului, desemnată să coordoneze activitatea de gestionare a deșeurilor are ca atribuții să coordoneze și să răspundă

de colectarea, transportul, tratarea și eliminarea deșeurilor rezultate din activitatea proprie. Personalul responsabil cu gestionarea deșeurilor trebuie instruit sub coordonarea direcțiilor de sănătate publică județene și a Institutului Național de Sănătate Publică, în conformitate cu metodologia stabilită de Ministerul Sănătății. Direcțiile de sănătate publică județene controlează activitatea de instruire și formare a personalului medical cu privire la gestionarea deșeurilor medicale și modul de aplicare a metodologiei de instruire în fiecare unitate sanitară. Personalul implicat în sistemul de gestionare a deșeurilor medicale periculoase trebuie să cunoască:

- a) tipurile de deșeuri produse în unitatea sanitară;
- b) riscurile pentru mediu și sănătatea umană în fiecare etapă a ciclului de eliminare a deșeurilor medicale;
- c) planul de gestionare a deșeurilor rezultate (valabil în cazul generării de deșeuri periculoase în cantitate de peste 300 kg/an), cu regulamentele interne și codurile de procedură pentru colectarea separată pe categorii, stocarea temporară, transportul și eliminarea deșeurilor medicale periculoase, precum și procedurile/protocoalele aplicabile în caz de accidente sau incidente survenite în activitatea de gestionare a deșeurilor.

În cazul în care există o incertitudine în ceea ce privește încadrarea anumitor tipuri de deșeuri, în categoria celor periculoase, incertitudine care persistă și după consultarea listei deșeurilor cuprinse în H.G. nr. 856/2002, conform prevederilor cuprinse în Legea 211/2011, privind regimul deșeurilor, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante. Laboratorul de referință din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor. Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției, în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și eliminare a acestora. Pe baza originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului consideră ca un deșeu este periculos chiar dacă acesta nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzute în H.G.856/2002, dacă acesta prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4 din Legea 211/2011.

6.2. - Condiții de colectare prin separare la locul producerii, pe categoriile stabilite, a deșeurilor rezultate din activitățile de înfrumusețare

În vederea unei bune gestionări a deșeurilor rezultate din activitatea unui cabinet de înfrumusețare se utilizează codurile din Anexa nr. 2 la H.G. nr. 856/2002, cu completările ulterioare. În vederea colectării deșeurilor se utilizează:

1. Sacii negri sau transparenti pentru colectarea deșeurilor nepericuloase, de exemplu, cele codificate cu 18 01 04 - deșeuri a căror colectare și eliminare nu fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor, conform codificării din Anexa 2 cuprinsă în H.G. nr. 856/2002.

2. Sacii de culoare galbenă se folosesc în pubele, portsac cu capac sau cutii de carton, după caz, cutii din plastic rigid cu capac pentru colectarea deșeurilor periculoase codificate, cum ar fi codul 18 01 03* - deșeuri a căror colectare și eliminare fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor (care conțin sau care au venit în contact cu sânge sau cu alte fluide biologice) , conform codificării din Anexa 2 cuprinsă în H.G. nr. 856/2002 coroborat cu art. 8 din Ordinul nr.1226/2012.

3. Cutiile cu pereți rigizi se folosesc pentru colectarea deșeurilor înțepătoare-tăietoare codificate 18 01 01 și 18 01 03* conform codificării din Anexa 2 cuprinsă în H.G. nr. 856/2002.

4. Celelalte tipuri/categorii de deșeuri se colectează în conformitate cu prevederile cap. V și VI din anexa nr. 1 la Ordinul nr.1226/2012.

Recipientul în care se face colectarea și care vine în contact direct cu deșeurile periculoase rezultate din desfășurarea activității, este de unică folosință și se elimină odată cu conținutul.

Codurile de culori ale recipientelor în care se colectează deșeurile medicale sunt:

- a) galben - pentru deșeurile medicale periculoase.
- b) negru - pentru deșeurile nepericuloase.

Pentru deșeurile potențial infecțioase se folosește pictograma "Pericol biologic". Pentru deșeurile periculoase clasificate prin codurile 18 01 06* - chimicale constând din sau conținând substanțe periculoase se folosesc pictogramele aferente proprietăților periculoase ale acestora, conform anexei nr. 4 la Legea nr. 211/2011, cu modificările ulterioare, respectiv: "Inflamabil", "Coroziv", "Toxic" etc.

Pentru deșeurile potențial infecțioase care nu sunt obiecte ascuțite identificate prin codul 18 01 03* (care conțin sau care au venit în contact cu sânge sau cu alte fluide biologice), se folosesc cutii din carton prevăzute în interior cu saci galbeni din polietilenă sau saci din polietilenă galbeni ori marcați cu galben. Atât cutiile prevăzute în interior cu saci din polietilenă, cât și sacii sunt marcați și etichetați în limba română cu următoarele informații: tipul deșeurii colectat, pictograma "Pericol biologic", capacitatea recipientului (l sau kg), modul de utilizare, linia de marcarea a nivelului maxim de umplere, data începerii utilizării recipientului, persoana responsabilă cu manipularea lor, data umplerii definitive, marcaj conform standardelor Națiunilor Unite (UN), în conformitate cu Acordul european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (ADR). Cutiile din carton prevăzute cu saci de plastic în interior trebuie stocate temporar pe suprafețe uscate.

Sacii trebuie să aibă o rezistență mecanică mare, să se poată închide ușor și sigur, utilizând sigilii de unică folosință. Termosuturile trebuie să fie continue, rezistente și să nu permită scurgeri de lichid.

La alegerea dimensiunii sacului se ține seama de cantitatea de deșeuri produse în intervalul dintre două îndepărtări succesive ale deșeurilor. Atunci când nu este pus în cutie de carton care să asigure rezistență mecanică, sacul se introduce în pubele prevăzute cu capac și pedală sau în portsac, fiind obligatoriu ca și acesta din urmă să aibă capac. Înălțimea sacului trebuie să depășească înălțimea pubelei, astfel încât sacul să se răsfrângă peste marginea superioară a acesteia, iar surplusul trebuie să permită închiderea sacului în vederea transportului sigur. Gradul de umplere a sacului nu va depăși trei pătrimi din volumul său. Pubelele cu pedală și capac trebuie să fie inscripționate cu pictograma "Pericol biologic".

Atât deșeurile înțepătoare-tăietoare identificate prin codul 18 01 01, cât și prin codul 18 01 03* se colectează separat în același recipient din material plastic rigid rezistent la acțiuni mecanice.

Recipientul trebuie prevăzut la partea superioară cu un capac special care să permită introducerea deșeurilor și să împiedice scoaterea acestora după umplere a recipientului, fiind prevăzut în acest scop cu un sistem de închidere definitivă. Capacul recipientului are orificii pentru detașarea acelor de seringă și a lamelor de bisturiu. Recipientele trebuie prevăzute cu un mâner rezistent pentru a fi ușor transportabile la locul de stocare temporară și, ulterior, la locul de eliminare finală. Recipientele utilizate pentru deșeurile înțepătoare-tăietoare infecțioase au culoarea galbenă și sunt marcate cu pictograma "Pericol biologic".

Recipientul destinat colectării deșeurilor înțepătoare-tăietoare trebuie să aibă următoarele caracteristici:

- a) să fie impermeabil, să prezinte etanșeitate, un sistem de închidere temporară și definitivă. Prin sistemul de închidere temporară se asigură o măsură de prevenție suplimentară, iar prin sistemul de închidere definitivă se împiedică posibilitatea de contaminare a personalului care manipulează deșeurile înțepătoare-tăietoare și a mediului, precum și posibilitatea de refolosire a acestora de către persoane din exteriorul unității sanitare;

b) să fie marcat și etichetat în limba română cu următoarele informații: tipul deșeurii colectat, pictograma "Pericol biologic", capacitatea recipientului (l sau kg), modul de utilizare, linia de marcare a nivelului maxim de umplere, data începerii utilizării recipientului pe secție, unitatea sanitară și secția care au folosit recipientul, persoana responsabilă cu manipularea lui, data umplerii definitive, marcaj conform standardelor UN, în conformitate cu ADR;

c) să fie supus procedurilor de testare specifică a rezistenței materialului la acțiuni mecanice, testele de încercare urmând a fi realizate de către laboratoarele acreditate pentru astfel de testări, care să ateste conformarea la condițiile tehnice prevăzute de Standard SR 13481/2003: "Recipiente de colectare a deșeurilor înțepătoare-tăietoare rezultate din activități medicale. Specificații și încercări" sau cu alte standarde europene;

d) să prezinte siguranță și stabilitate pe masa de tratament sau acolo unde este amplasat, astfel încât să se evite răsturnarea accidentală a acestuia și împrăștierea conținutului

Durata stocării temporare a deșeurilor cu potențial infecțios (care conțin sau care au venit în contact cu sânge sau cu alte fluide biologice), nu poate să depășească un interval de 48 de ore, cu excepția situației în care deșeurile sunt depozitate într-un amplasament prevăzut cu sistem de răcire care să asigure constant o temperatură mai mică de 4°C, situație în care durata depozitării poate fi de maximum 7 zile. Amplasamentul trebuie să aibă un sistem automat de monitorizare și înregistrare a temperaturilor, ce va fi verificat periodic.

Condițiile de stocare temporară a deșeurilor rezultate din activitățile medicale trebuie să respecte normele de igienă în vigoare. Trebuie asigurate dezinfecția și deratizarea spațiului de stocare temporară în scopul prevenirii apariției vectorilor de propagare a infecțiilor (insecte, rozătoare).

Deșeurile medicale periculoase și nepericuloase se predau, pe bază de contract, unor operatori economici autorizați conform legislației specifice în vigoare.

Transportul deșeurilor medicale periculoase se realizează pe bază de contract cu operatori economici autorizați pentru desfășurarea acestei activități.

Transportul deșeurilor medicale periculoase în afara unității sanitare în care au fost produse se face prin intermediul unui operator economic autorizat potrivit legii și care se conformează prevederilor:

a) Legii nr. 211/2011, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârii Guvernului nr. 1.061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României;

c) Hotărârii Guvernului nr. 1.175/2007;

d) Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 396/2009 privind înlocuirea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.134/2005 privind aprobarea Reglementărilor privind omologarea, agrearea și efectuarea inspecției tehnice periodice a vehiculelor destinate transportului anumitor mărfuri periculoase - RNTR 3;

e) Ordinului ministrului sănătății nr. 613/2009 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a autovehiculelor utilizate pentru transportul deșeurilor periculoase rezultate din activitatea medicală, cu care unitatea sanitară încheie un contract de prestări de servicii sau prin mijloace de transport proprii autorizate potrivit legii;

f) Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emisie a autorizației de mediu, cu modificările și completările ulterioare;

g) altor prevederi legale în domeniu.

Cabinetul de înfrumusețare, în calitate de generator și expeditor de deșuri, are obligația să se asigure că, pe toată durata gestionării deșeurilor, de la manipularea în incinta unității, încărcarea containerelor în

autovehiculul destinat transportului, până la eliminarea finală, sunt respectate toate măsurile impuse de lege și de prevederile contractelor încheiate cu operatorii economici autorizați

Cabinetele de înfrumusețare care generează mai mult de 300 kg/an de deșeuri asimilabile deșeurilor medicale, au obligația să elaboreze un plan propriu de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea acestora și să îl transmită direcțiilor de sănătate publică județene pe raza cărora își desfășoară activitatea, respectiv Direcției de Sănătate Publică a Municipiului București, după caz. Planurile sunt aprobate de direcțiile de sănătate publică județene.

Cabinetele de înfrumusețare care generează mai puțin de 300 kg/an de deșeuri asimilabile deșeurilor medicale, au obligația să țină evidența gestionării acestora, în conformitate cu modelul prevăzut la secțiunea 5.1. din Ordinul nr.1226/2012.

Evidența deșeurilor colectate, stocate temporar, tratate, transportate și eliminate se raportează de cabinetele de înfrumusețare, la solicitarea autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului sau a altor autorități ale administrației publice centrale și locale care au atribuții și răspunderi în domeniul regimului deșeurilor rezultate din activitatea medicală, conform prevederilor legale.

Producătorii și deținătorii de deșeuri, persoane juridice, pe lângă evidența prevăzută mai sus, trebuie să păstreze buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase generate din propria activitate și să le transmită, la cerere, autorităților competente pentru protecția mediului. Evidența gestiunii deșeurilor se păstrează cel puțin 3 ani, cu excepția operatorilor economici care desfășoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.

Capitolul 7 – Utilizarea substanțelor periculoase

Desfășurarea activității în cadrul unui cabinet de înfrumusețare, implică folosirea unor substanțe biocide precum și a altor substanțe specifice obiectului de activitate, considerate periculoase pentru sănătatea umană și mediu, acestea fiind menționate în Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – intitulat CPL). Controlul substanțelor și al preparatelor chimice periculoase se face cu respectarea următoarelor condiții:

a) anumite substanțe și preparate chimice periculoase folosite în practica curentă trebuie să fie însoțite de fișa de siguranță a produsului, eliberată de către producător, în conformitate cu prevederile art. 31, alin (1) din Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (evaluarea, restricționarea și autorizarea substanțelor chimice – intitulat **REACH**). Fișa de siguranță trebuie înmănată beneficiarului înainte sau odată cu prima livrare a substanței sau preparatului chimic respectiv;

b) personalul care manipulează astfel de substanțe sau preparate chimice periculoase trebuie să fie instruit și să semneze fișa de instruire pentru protecția muncii, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

c) substanțele și preparatele chimice și cosmetice trebuie să fie folosite în conformitate cu instrucțiunile producătorului, în condițiile legii.

În cazul unui produs care conține un amestec de substanțe, care nu îndeplinește criteriile de clasificare ca amestec periculos (conform CPL), reprezentantul cabinetului de înfrumusețare poate solicita furnizorului substanței, o fișă cu datele de securitate a produsului respectiv dacă acesta conține:

- a) cel puțin o substanță care prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în concentrație individuală ≥ 1 % din greutate pentru amestecuri negazoase și $\geq 0,2$ % din volum pentru amestecuri gazoase sau

- b) cel puțin o substanță care este persistentă, bioacumulativă și toxică sau foarte persistentă și foarte bioacumulativă, în conformitate cu criteriile formulate în anexa XIII din Reg. (CE) nr. 1907/2006 sau care a fost inclusă pe lista întocmită în conformitate cu articolul 59 alineatul (1)
(din Regulament) din alte motive decât cele menționate la litera (a), în concentrație individuală $\geq 0,1$ % din greutate pentru amestecuri negazoase sau
- c) o substanță pentru care există în Comunitatea Europeană, limite de expunere la locul de muncă.

Conform alin. (4), art. 31 din REACH, furnizarea fișei cu date de securitate nu este obligatorie atunci când substanțele/ amestecurile care sunt periculoase în conformitate cu REACH, oferite sau vândute publicului larg, sunt însoțite de suficient de multe informații pentru a permite utilizatorilor să ia măsurile necesare în domeniul protecției sănătății, al siguranței și al mediului, decât dacă acest fapt se solicită de către operatorii economici aflați în aval în lanțul de distribuție (ex. utilizatorii profesionali). Fișa cu date de securitate se furnizează gratuit, pe suport de hârtie sau în format electronic dar nu mai târziu de data la care substanța sau amestecul se livrează prima dată.

Conform art. 32 din REACH, orice furnizor al unei substanțe sau unui amestec de substanțe, care nu trebuie să furnizeze o fișă cu date de securitate în conformitate cu art. 31 din Reg. (CE) nr. 1272/2008, furnizează beneficiarului următoarele informații:

- a. numărul (numerele) de înregistrare menționate la articolul 20 alineatul (3) din Regulament, în cazul în care este (sunt) disponibil(e), pentru orice substanțe pentru care se comunică informații în conformitate cu litera (b), (c) sau (d) de mai jos;
- b. dacă substanța face obiectul autorizării, precum și detalii cu privire la orice autorizație emisă sau respinsă, în temeiul titlului VII din Regulament, în lanțul de aprovizionare în cauză;
- c. detalii cu privire la orice restricție impusă în temeiul titlului VIII din Regulament;
- d. orice alte informații relevante și disponibile cu privire la substanță, care sunt necesare pentru a putea identifica și aplica măsuri corespunzătoare de administrare a riscurilor, inclusiv condițiile speciale care rezultă din aplicarea anexei XI punctul 3 din Regulament. Aceste informații se furnizează gratuit, pe suport de hârtie sau în format electronic, până la data primei livrări a substanței ca atare sau în amestec.

Conform art. 34 din REACH, cabinetul de înfrumusețare în calitate sa de utilizator profesional al unei substanțe sau a unui amestecuri de substanțe periculoase, este obligat să comunice distribuitorului său, în cazul în care constată, informații noi cu privire la proprietățile periculoase indiferent de utilizările în cauză precum orice alte informații care ar putea pune în discuție administrarea riscurilor identificate și prezentate în fișă cu date de securitate care i-a fost transmisă.

Conform art. 35 din REACH, angajatorul are obligația să acorde angajaților săi, acces la fișele cu date de securitate a substanțelor periculoase folosite sau la care sunt expuși în procesul de muncă, precum și celelalte informații relevante prevăzute la art. 31 și 32 din REACH.

De reținut faptul că nerespectarea prevederilor menționate în Regulamentul REACH, se sancționează contravențional conform dispozițiilor cuprinse în H.G. nr.477/2009, privind stabilirea sancțiunilor aplicabile pentru încălcarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH).

Capitolul 8 – Autorizații, avize, licențe necesare în vederea funcționării în condiții de legalitate a unui cabinet de înfrumusețare

8.1. – Autorizația sanitară de funcționare

Activitățile de tatuare artistică, tatuare cosmetică, piercing și implantare dermală, indiferent de forma de organizare sub care sunt prestate acestea, necesită obținerea autorizației sanitare de funcționare eliberată de Direcțiile de Sănătate Publică Județene sau a Mun. București, în conformitate cu prevederile cuprinse în Ordinului nr. 1030/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Activitățile de coafură, manichiură, pedichiură, frizerie, machiaj, bărbierit, masaj facial, aplicarea unghiilor artificiale și epilare, desfășurate sub o formă de organizare care necesită înregistrarea în cadrul Oficiului Registrului Comerțului ce funcționează pe lângă Tribunalul fiecărui județ, se autorizează din punct de vedere sanitar în baza declarației pe proprie răspundere, completată și semnată în cadrul Biroului Unic de pe lângă Tribunalul din județul unde își are sediul solicitantul, în conformitate cu prevederile Legii nr.359/2004.

8.2. - Autorizația de securitate la incendiu

Reprezentantul cabinetului de înfrumusețare trebuie să rețină faptul că în domeniul - Situațiilor de Urgență (SU), care include prevenirea și stingerea incendiilor (PSI) precum și protecția civilă (PC), are o serie de obligații, în conformitate cu prevederile Legii nr. 307/2006, privind prevenirea și stingerea incendiilor, a Ordinului nr.3/2011, pentru aprobarea Normelor metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă, a Normelor generale de apărare împotriva incendiilor, aprobate prin Ordinul nr.163/2007 și a celorlalte acte normative aplicabile în domeniu, iar în ceea ce privește protecția civilă, Legea nr. 481/2004, privind protecția civilă. Aceste obligații, în cazul în care nu sunt respectate, pot atrage după sine aplicarea unor sancțiuni contravenționale și suspendarea activității în cazul nerespectării anumitor prevederi pe linie psi, de către instituțiile abilitate.

Întrucât după tragedia petrecută în Clubul Colectiv, autorizația de securitate la incendiu reprezintă un subiect amplu dezbătut în cadrul mediului de business, vom menționa câteva aspecte și acte normative relevante pentru domeniul de activitate analizat și anume cabinetele de înfrumusețare. În primul rând trebuie menționat faptul că indiferent dacă spațiul unde se desfășoară activitatea, face sau nu obiectul eliberării autorizației de securitate la incendiu, persoana fizică sau juridică care prestează servicii de înfrumusețare în cadrul acestuia, este obligată conform legii, să respecte normele legale privind apărarea împotriva incendiilor. Există norme generale de apărare împotriva incendiilor, care se aplică oricărui tip de activitate, aprobate prin Ordinul nr.163/2007, cu modificările ulterioare, iar în funcție de specificul activității, sunt aplicabile pe lângă normele generale, norme specifice unor activități bine definite.

Autorizația privind securitatea la incendiu, este obligatorie pentru cabinetele (saloanele) care intră sub incidența prevederilor cuprinse în H.G. nr. 1739/2006, modificată prin H.G. nr.19/2014, prin care se stabilesc categoriile de construcții și amenajări care necesită aviz/autorizație de securitate la incendiu. Conform prevederilor legale când discutăm despre funcționarea unei unități comerciale, se are în vedere autorizația de securitate la incendiu, avizul fiind necesar până în etapa finalizării construcției/amenajării respective. Atenție! Prin Legea nr.33/2016, care aprobă O.U.G. nr. 52/2015 (prin care s-a modificat și completat Legea nr.307/2006, privind apărarea împotriva incendiilor), pentru un salon de înfrumusețare ce funcționează într-o amenajare care intră sub incidența prevederilor H.G. 1739/2006 și a fost pus în funcțiune fără a deține autorizație de securitate la incendiu, persoanele responsabile au obligația să obțină

respectiva autorizație până la data de 31.12.2016. Până la obținerea autorizației de securitate la incendiu, funcționarea salonului este permisă angajând însă răspunderea exclusivă a operatorilor economici care derulează activități în cadrul acestuia.

Pentru o interpretare corectă a termenilor prevăzuți în H.G. 1739/2006, fapt foarte important pentru a putea să ne dăm seama în ce măsură avem nevoie de autorizația de securitate la incendiu, este necesar să avem în vedere dispozițiile cuprinse în Cap. 1, pct.1.2. - Terminologie, Clasificări din Normativul de siguranță la foc a construcțiilor având indicativul, P118 /1999, aprobat prin Ordinul 27/N/ din 1999. Detalii și relații puteți solicita la Inspectoratul pentru Situații de Urgență existent la nivelul fiecărui județ.

Conform prevederilor cuprinse în H.G. nr.1739/2006, modificată prin H.G. nr.19/2014, un cabinet de înfrumusețare are nevoie de autorizație de securitate la incendiu dacă se încadrează întruna din situațiile prezentate mai jos:

a) încăperi sau grupuri de încăperi, definite conform reglementărilor tehnice specifice domeniului securității la incendiu ca "săli aglomerate", amplasate în clădiri independente sau în clădiri cu funcțiuni mixte, indiferent de aria construită, regimul de înălțime ori destinație – în acest caz s-ar încadra doar un centru de înfrumusețare de mari dimensiuni. Conform pct. 1.2.48. din Normativul cu indicativul P118 - 1999 prin sală aglomerată se înțelege încăpere sau grup de încăperi care comunică direct între ele prin goluri (protejate sau neprotejate), în care suprafața ce îi revine unei persoane este mai mică de 4 mp și în care se pot întruni simultan cel puțin 150 de persoane (săli de spectacole, săli de întruniri, încăperi pentru expoziții, muzee, cluburi, cinematografe, comerț, cazinouri, discoteci, etc). Când sunt situate la parter, se consideră săli aglomerate cele cu mai mult de 200 persoane.

b) clădiri din categoria monumentelor istorice la care se efectuează modernizări sau schimbări de destinație – această prevedere produce efecte odată cu intrarea în vigoare a H.G. 1739/2006 și anume 13.12.2006 și în consecință orice modernizare sau schimbare de destinație a clădirilor care sunt monumente istorice, efectuate după data de 13.12.2006, necesită obținerea autorizației de securitate la incendiu.

c) clădiri sau spații amenajate în clădiri cu funcțiuni mixte, având destinația de comerț, producție sau depozitare, cu aria desfășurată mai mare sau egală cu 400 mp - prin clădiri (construcții) cu funcțiuni mixte se înțelege conform pct. 1.2.12. din Normativul cu indicativul P118 -1999, clădiri pentru diferite activități civile (publice), de producție și/sau depozitare, ori civile (publice) și de producție și/sau depozitare, înglobate în același volum construit. Prin clădiri civile (publice) se înțelege clădiri pentru locuit, administrație, comerț, sănătate, cultură, învățământ, sport, turism, etc.

d) spații amenajate în clădiri de locuit colective având destinația de comerț cu aria desfășurată mai mare de 50 mp ori de producție și/sau depozitare indiferent de suprafață – prin spații amenajate în clădiri de locuit colective având destinația de comerț se înțelege spații amenajate în clădiri care din proiect au fost construite cu destinația de locuințe și în cadrul cărora, de-a lungul timpului, anumite spații sunt amenajate ca și spații comerciale schimbându-și astfel destinația.

e) construcții civile subterane sau spații publice amenajate la subsolul, demisolul, podul ori pe acoperișul tip terasă al clădirilor civile, indiferent de destinație, aria construită/desfășurată sau de numărul de persoane – conform pct.1.2.23. din Normativul cu indicativul P118 -1999, prin demisol se înțelege nivelul construit al clădirii având pardoseala situată sub nivelul terenului (carosabilului) înconjurător cu maximum jumătate din înălțimea liberă a acestuia și prevăzut cu ferestre în pereții de închidere perimetrală. Demisolul se consideră nivel suprateran al construcției. Atunci când pardoseala este situată sub nivelul terenului

(carosabilului) înconjurător cu mai mult de jumătate din înălțimea liberă, se consideră subsol și se include în numărul de niveluri subterane ale construcției.

f) Pot exista situații când cabinetul de înfrumusețare se află amplasat într-o clădire care face obiectul autorizării din punct de vedere al securității la incendiu ca și întreg cum ar fi cazul clădirilor definite înalte și foarte înalte sau sunt amplasate în clădiri de primire turistică, în clădiri, având destinația de birouri, financiar-bancară, de asigurări și burse, tip centru de agrement, cu aria desfășurată mai mare sau egală cu 600 mp, precum și alte cazuri. În toate aceste situații, nu există obligația autorizării salonului în sine cât obligația autorizării întregii clădiri în care salonul de înfrumusețare este parte integrantă.

Patronii și managerii saloanelor de înfrumusețare sunt obligați să asigure instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență în conformitate cu prevederile cuprinse în Ordinul nr. 712/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență.

În conformitate cu prevederile cuprinse în Ordinul nr. 106/2007, patronii și managerii saloanelor de înfrumusețare, au obligația să desemneze, în condițiile legii, persoane care să îndeplinească prin cumul atribuțiile privind apărarea împotriva incendiilor ori să încheie contract cu persoane fizice sau juridice autorizate conform legii.

În ceea ce privește utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz stingătoarelor de incendiu, operatorul economic are o serie de obligații cuprinse în Normele Tehnice, privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, publicate în Monitorul Oficial nr. 803/2015, cu intrare în vigoare din data de 28.12.2015.

Pentru un viitor antreprenor, mai ales când dorește să închirieze sau să achiziționeze un spațiu pentru deschiderea unui salon de înfrumusețare, este util să cunoască, în perspectiva obligațiilor pe care le are de îndeplinit pe linia apărării împotriva incendiilor și anumite date tehnice prevăzute în anumite Normative cum sunt:

- Normativul privind siguranța la foc a construcțiilor, P 118/1999, aprobat prin O.M.L.P.A.T. nr. 27/N/07.04.1999, din care se pot afla anumite dotări constructive de care are nevoie spațiul pentru a îndeplini cerințele legale de funcționare din punctul de vedere al apărării împotriva incendiilor.
- Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor- Instalații de stingere, P118 /2-2013, aprobat prin Ordinul M.D.R.A.P. nr. 2463/2013, din care se poate afla ce tipuri de instalații de stingere sunt obligatorii pentru spațiul în care vă desfășurați activitatea.
- Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor - Instalații de detectare, semnalizare și avertizare, P118 / 3 -2015, , aprobat prin Ordinul M.D.R.A.P. nr. 364/2015 din care puteți afla cu ce tipuri de instalații de detectare, semnalizare și avertizare aveți obligația să dotați spațiul în care vă desfășurați activitatea.

8.3. – Autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă

Protecția muncii este reglementată la nivel național prin Legea nr. 319/2006, a securității și sănătății în muncă și prin normele metodologice de aplicare a acesteia, aprobate prin HG 1425/2006. Prevederile legii au caracter obligatoriu și se aplică angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor.

Prin securitate și sănătate în munca (SSM), se înțelege ansamblul de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de munca, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de munca. Angajatorul are

obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de munca iar în cazul în care acesta apelează la servicii externe pe linie de SSM, acesta nu este exonerat de responsabilitățile sale în acest domeniu.

Persoanele fizice și juridice, înregistrate la Registrul Comerțului, se autorizează din punct de vedere al protecției muncii, în baza declarației pe proprie răspundere depuse la Oficiul Registrului Comerțului, în cadrul Biroului Unic (ce funcționează pe lângă Tribunalul fiecărui județ), conform prevederilor art. 15, din Legea 359/2004. În baza acestei declarații, solicitantul atestă că sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul protecției muncii, acesta asumându-și responsabilitatea cu privire la cele declarate și în baza art. 17 și art. 17¹ din Legea 359/2004, Biroul Unic eliberează certificatul constatator care autorizează desfășurarea activităților de înfrumusețare la sediul principal și/sau sediile secundare (puncte de lucru).

Organizarea activităților de prevenire și protecție este realizată de către angajator, în următoarele moduri:

- a) prin asumarea de către angajator, în condițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr.319/2006, a atribuțiilor pentru realizarea măsurilor prevăzute de lege;
- b) prin desemnarea unuia sau mai multor lucrători pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție;
- c) prin înființarea unuia sau mai multor servicii interne de prevenire și protecție;
- d) prin apelarea la servicii externe de prevenire și protecție. activităților de prevenire și protecție.

În cazul cabinetelor de înfrumusețare cu până la 9 lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5 din lege.
- b) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate.
- c) angajatorul a urmat cel puțin un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată minimă de 40 de ore, fapt care se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

În cazul cabinetelor de înfrumusețare care au un nr. de angajați cuprins între 10 și 49 inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, cu respectarea condițiilor menționate anterior doar în măsura în care riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces ori invaliditate.

În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile menționate anterior, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza serviciul intern de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile legii.

Având în vedere că nerespectarea reglementărilor legale în domeniul SSM, se sancționează cu amenzi contravenționale în cuantum ridicat, pentru o mai bună cunoaștere a acestui domeniu, este necesar ca operatorul economic, în calitate sa de angajator, pe lângă actele normative menționate anterior, să se informeze și asupra prevederilor cuprinse în:

- Ordinul nr. 508/2002, privind aprobarea Normelor generale de protecția muncii.
- H.G. nr.355/2007, privind supravegherea sănătății lucrătorilor.
- H.G. nr.1048/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de munca.
- H.G. nr. 1091/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de munca.
- H.G. nr.1146/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în munca de către lucrători a echipamentelor de munca.

- H.G.nr.1.218/2006, privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici.
- H.G. nr.243/2013, privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în activitățile din sectorul spitalicesc și cel al asistenței medicale.
- H.G. nr. 971/2006, privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă.

În vederea diminuării riscurilor aplicării unei sancțiuni contravenționale pentru nerespectarea prevederilor legale aplicabile în acest domeniu, prezentăm în continuare o serie de obligații a unui operator economic care își desfășoară activitatea într- un cabinet de înfrumusețare, cu mențiunea că aspectele verificate de inspectorii ITM, nu se limitează doar la cele menționate mai jos:

A. Modul de asigurare a supravegherii stării de sănătate prin serviciu medical de medicina muncii și a modului de respectare a prevederilor legale privitoare la repartizarea personalului în funcție de starea de sănătate, controlul medical la angajare, periodic, special:

- a) angajarea numai acelor persoane care, în urma examenului medical și după caz, a testării psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute, conform prevederilor art. 13, lit. j, din Legea 319/2006.
- b) Să se asigure controlul medical periodic și după caz, controlul psihologic, ulterior angajării, conform prevederilor art. 13, lit. j, din Legea 319/2006.
- c) Să se asigure supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor prin medic de medicina muncii cf. art. 25, alin.(2), din Legea 319/2006.

B. Condițiile care trebuie asigurate la locurile de muncă, în vederea respectării prevederilor legale în domeniul sănătății și securității în muncă:

- a) Identificarea, conform art. 7, alin.(4), lit. a din Legea 319/2006, a riscurilor de accidentare și/sau îmbolnăvire profesională specifice activității.
- b) Evaluarea riscurilor identificate și stabilirea măsurilor de prevenire corespunzătoare, cf. art. 7, alin. (4) lit. a, din Legea 319/2006.
- c) Ulterior evaluării se întocmește planul de prevenire și protecție, cf. art. 13 lit. b din Legea 319/2006.
- d) Căile de acces și de circulație trebuie să fie libere și să conducă spre ieșiri de urgență și ieșiri propriu-zise, cf. art. 8 lit. a, din H.G. nr. 1091/2006.
- e) Ușile batante trebuie să fie transparente sau să aibă un panou transparent, cf. Anexa 1 pct. 11.3 din H.G. nr. 1091/2006.
- f) În caz de incendiu, calamități naturale, etc, trebuie să existe posibilitatea evacuării rapide și în condiții cât mai sigure a lucrătorilor de la toate posturile de lucru, cf. Anexa 1 pct. 4.2 din H.G. nr. 1091/2006.
- g) Instruirea lucrătorilor cu privire la acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, cf. art. 10 alin. (1) din Legea 319/2006.
- h) Căile și ieșirile de urgență trebuie să fie semnalizate corespunzător, prin panouri suficient de rezistente și amplasate în locuri corespunzătoare, cf. Anexa 1, pct. 4.5, din H.G. nr. 1091/2006.
- i) Dispozitivele neautomatizate de stingere a incendiilor trebuie să fie amplasate într-un loc ușor accesibil și semnalizat corespunzător și de asemenea acestea trebuie să fie simplu de manevrat, cf. Anexa 1, pct. 5.2, din H.G. nr. 1091/2006.

- j) Personalul să fie dotat cu echipament individual de protecție, cf. 12 alin. (1) lit. r, din Legea 319/2006.
- k) Curățarea locului de muncă se efectuează ori de câte ori este necesar, cf. art. 8 lit. b, din H.G. nr. 1091/2006.
- l) Instalațiile electrice trebuie să fie construite astfel încât să nu prezinte un pericol de incendiu sau explozie, cf. Anexa 1 pct. 3, din H.G. nr. 1091/2006.
- m) Locurile de muncă trebuie să fie prevăzute cu iluminat natural suficient și cu iluminat artificial adecvat pentru securitate și sănătatea lucrătorilor, cf. Anexa 1 pct. 8.1, din H.G. nr. 1091/2006.
- n) În cazul utilizării unui sistem de ventilare forțată, acesta se menține în stare de funcționare, cf. Anexa 1 pct. 6.1 din H.G. nr. 1091/2006.
- o) Se asigură verificări periodice ale sistemelor de ventilare și se consemnează acest fapt, cf. art.5 din H.G. nr. 1146/2006.
- p) Instalațiile de ventilare mecanică sau de aer condiționat trebuie să funcționeze astfel încât să nu creeze disconfort prin expunerea lucrătorilor la curenți de aer, umiditatea trebuie redusă prin utilizarea de dezumidificatoare, cf. Anexa 1 pct. 6.2, din H.G. nr. 1091/2006.
- q) Echipamentele de muncă trebuie prevăzute cu sisteme de comandă vizibile, ușor de identificat și marcate corespunzător, cf. anexa 1 pct. 2.1, din H.G. nr. 1146/2006.
- r) Echipamentele de muncă trebuie prevăzute cu protectori și dispozitive de protecție care să împiedice accesul în zonele, cf. anexa 1 pct. 2.8.1, din H.G. nr. 1146/2006.
- s) La utilizarea echipamentele de muncă acționate electric trebuie să se asigure protecții împotriva pericolelor generate de energia electrică (ex: conectarea la prize electrice fără nul de protecție și dispozitive de deconectare automată la apariția eventualelor defecțiuni, anomalii, etc), cf. anexa 1 pct. 2.19, din H.G. nr. 1146/2006.
- t) Obligația punerii la dispoziția lucrătorilor, vestiare corespunzătoare, ușor accesibile și cu o capacitate suficientă, cf. Anexa 1 pct. 18.1, din H.G. nr. 1091/2006.
- u) Existența vestiarelor separate sau o utilizare separată a vestiarelor pentru bărbați și femei, cf. Anexa 1 pct. 18.1.3, din H.G. nr. 1091/2006.
- v) Amenajarea în apropierea posturilor de lucru, de locuri speciale, dotate cu un număr suficient de WC-uri și de chiuvete, separat pentru bărbați și pentru femei sau permit utilizarea separată a acestora, cf. Anexa 1 pct. 18.3, din H.G. nr. 1091/2006.

C. Mod de organizare și asigurare a activității de prevenire și protecție

- a) Asigurarea cadrului organizatoric necesar activității de prevenire și protecție, cf. art. 88, alin. (1) din Leg. 319/2006 și art.14 din H.G. nr.1426/2006, prin :
 1. asumarea de către angajator a atribuțiilor în domeniul SSM
 2. desemnarea lucrătorilor pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție;
 3. înființarea serviciului intern de prevenire și protecție
 4. apelarea la servicii externe
- b) Lucrătorul desemnat prin decizie scrisă a angajatorului pentru a se ocupa de activitatea de prevenire și protecție trebuie să dețină capacitatea necesară și să dispună de mijloacele adecvate (fișă de post, c.i.m. cu normă întreagă), cf. art. 9, alin. (1) lit. a, din Leg.319/2006 și art. 20, 21, 22 din H.G. nr. 1425/2006.
- c) În regulamentul intern trebuie să fie cuprinse reguli privind protecția, igiena și securitatea în muncă în cadrul unității, durata instruirii și reguli privind instruirea și însoțirea persoanelor aflate în întreținere cu permisiunea angajatorului, cf. art. 258 lit. a, din Leg. nr. 53/2003 și art. 82 lit. a din H.G. nr. 1425/2006.

- d) Angajatorul are obligația să asigure consultarea și participarea lucrătorilor la soluționarea problemelor de securitate și sănătate în muncă, cf. art.18 din Leg.319/2006.
- e) Reprezentantul lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul ssm, trebuie să fie instruit printr-un program de pregătire în domeniu cu o durată de cel puțin 40 de ore, atestat printr-un document de absolvire, cf. art. 20 alin. (4), din Leg. 319/2006 și art.55 din H.G. nr. 1425/2006.
- f) Obligația stabilirii pentru lucrători, prin fisa postului, a atribuțiile și răspunderilor ce le revin în domeniul ssm, corespunzător funcțiilor exercitate, cf. art. 13 lit. d, din Leg. 319/2006.
- g) Obligația instruirii suficiente și adecvate, a personalului, prin consemnarea instructajului în fișele individuale de instruire, cf. art.20 din Leg.319/ 2006 și cap. V din H.G. nr. 1425/2006.
- h) Obligația elaborării de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de ssm, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă, cf. art. 13 lit. e, din Leg.319/2006.
- i) Angajatorul are obligația să dispună de programe de instruire - testare la nivelul întreprinderii pentru: conducătorii locurilor de muncă- lucrători, pe meserii și activități, cf. art.80 din H.G. nr. 1425/2006.
- j) Evaluarea riscurilor pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, cf. art. 7, alin. (4), lit. a din Leg. 319/2006.
- k) Întocmirea planului de prevenire și protecție, cf. art. 13 lit. b din Leg. 319/2006.
- l) Planul de prevenire și protecție trebuie să fie revizuit în urma modificării condițiilor de muncă, la apariția unor riscuri noi și în urma producerii unui eveniment, cf. art. 13 lit. b din Leg. 319/2006 și art.46 din H.G. nr. 1425/2006.
- m) Planul de prevenire și protecție trebuie să fie supus analizei lucrătorilor și semnat de angajator, cf. art. 13 lit. b din Leg. 319/2006 și art.46 din H.G. nr. 1425/2006.
- n) Evaluarea riscurilor ținând seama de prezența lucrătorilor sensibili la riscuri specifice, cf. art. 12 alin. (1), lit. c din Leg. 319/2006.
- o) Angajatorul are obligația de a lua măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, adaptate naturii activităților și mărimii întreprinderii, ținând seama de alte persoane prezente, cf. art. 10 alin. (1), lit. a din Leg. 319/2006.
- p) Obligația desemnării unui/unor lucrătorii pentru aplicarea măsurilor de prim ajutor, cf. art. 10, alin. (2) din Lege. 319/2006.
- q) Lucrătorii desemnați pentru aplicarea măsurilor de prim ajutor trebuie să fie instruiți pentru desfășurarea acestei activități și să dispună de echipamentul necesar, cf. art. 10, alin. (3) din Leg. 319/2006.
- r) Lucrătorii desemnați pentru aplicarea măsurilor de prim ajutor, trebuie să fie informați cu privire la măsurile sanitare cuprinse în Planul de prevenire și protecție, cf. art. 13, pct. f) din Leg. 319/2006.

8.4. - Licență/autorizație neexclusivă privind folosirea muzicii ambientale

În marea majoritate a saloanelor de înfrumusețare, în vederea asigurării unei ambianțe cât mai plăcute pentru clienții salonului se recurge la utilizarea muzicii ambientale, prin intermediul diferitelor surse ce pot fi utilizate în acest scop (radio, t.v., p.c. etc).

Conform prevederilor Legii.nr.8/1996, comunicarea în spațiu public a muzicii ambientale (în cadrul salonului de înfrumusețare), necesită obținerea unor licențe /autorizații neexclusive pentru comunicare și anume:

- a) din partea “ Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România – Asociația pentru Drepturi de Autor”, pe scurt UCMR-ADA, care funcționează, ca organism de

gestiune colectivă, reprezentând drepturile de autor ale compozitorilor de muzică, în baza deciziei nr.3/1997 a Oficiului Român pentru Drepturi de Autor (ORDA), e-mail : ada@ucmr-ada.ro.

- b) Din partea „Centrului Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți”, pe scurt CREDIDAM, care funcționează, ca organism de gestiune colectivă, reprezentând drepturilor artiștilor interpreți de muzică, în baza deciziei nr.4/1997 a Oficiului Român pentru Drepturi de Autor (ORDA). Pentru mai multe informații se poate contacta la adresa: Str. Jules Michelet 15-17, et. 2, ap. 11, Sector1, Bucuresti, Telefon:021.307.92.00,021.307.9201 Fax:021.3185813; Mobile:0372.72.31.46,0372.72.31.47,0372.72.31.48
E-mail:office@credidam.ro ; Web: www.credidam.ro.
- c) Din partea Uniunii Producătorilor de Fonograme din Romania, pe scurt UPFR, care funcționează, ca organism de gestiune colectivă pentru drepturilor conexe ale producătorilor de muzică, (case de discuri), în baza deciziei nr.5/1997 a Oficiului Român pentru Drepturi de Autor (ORDA). Pentru mai multe informații se poate contacta la adresa: București, B-dul Nicolae Titulescu nr. 88b, Sector 1, tel. 021.222.20.45/46/47/48; Fax:021.222.20.43; E-mail: secretariat@upfr.ro.

Pentru evitarea unor sancțiuni contravenționale în ceea ce privește încălcarea prevederilor legale cu privire la comunicarea publică a operelor muzicale în scop ambiantal sau lucrativ, trebuie să vă asigurați că licențele pe care le solicitați organismelor de gestiune colectivă, acoperă integral interesele compozitorilor, interesele artiștilor interpreți și executanți precum și interesele producătorilor de fonograme.

8.5. - Monitorizare cu camere video

În cazul în care administratorul / patronul salonului de înfrumusețare, decide din diverse motive, instalarea în incinta acestuia a unui sistem de camere video, este necesară o notificare către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal - pe scurt ANSPDCP, conform prevederilor Legii nr. 677/2001, privind prelucrarea datelor cu caracter personal și a Deciziei nr. 52/2012 a ANSPDCP. Pentru mai multe informații se poate contacta instituția la adresa: B-dul G-ral. Gheorghe Magheru, nr. 28-30, Sector 1, Bucuresti; tel.+40.318.059.211, +40.318.059.212; e-mail: anspdcpc@dataprotection.ro; fax +40.318.059.602

Existența sistemului de supraveghere video va fi semnalată prin intermediul unei pictograme care să conțină o imagine reprezentativă cu vizibilitate suficientă și poziționată la o distanță rezonabilă de locurile unde sunt amplasate echipamentele de supraveghere video.

8.6. – Analiza de risc la securitatea fizică

Conform H.G. 301/2012 prin care se aprobă Normele de aplicare a Legii nr.333/2003, adoptarea măsurilor de securitate a obiectivelor, bunurilor și valorilor prevăzute de lege se realizează pe baza unei **analize de risc** la securitate fizică, efectuată de către experți înscriși în Registrul Național al Evaluatorilor de Risc la Securitatea Fizică – se găsește pe site-ul Poliției Române. Obligația de a efectua analiza de risc la securitatea fizică revine tuturor persoanelor juridice care dispun de bunuri și valori, având ca termen limită data de :

- 01.07.2017 pentru societățile comerciale înființate până în 16.06.2012.
- 01.01.2015 pentru societățile înființate după data de 16.06.2012.

În urma realizării analizei de risc la securitatea fizică, se va indica sau nu întocmirea unui **Plan de Pază** al obiectivului, avizat de Poliția Română.

8.7. - Documente care se afișează în incinta unități

- **Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun:**

Prin Legea nr.15/2016 care modifică Legea 349/2002, persoanele care administrează saloane de înfrumusețare vor elabora și vor pune în aplicare regulamente interne pentru interzicerea fumatului în toate spațiile închise ale cabinetului de înfrumusețare, inclusiv includerea încălzării de către angajați a acestei obligații, ca abatere disciplinară gravă. Spațiilor menționate se marchează cu indicatoare prin care să se indice «Fumatul interzis» și folosirea simbolului internațional, respectiv țigara barată de o linie transversală.

- **O.G. nr.21/1992, privind protecția consumatorilor**

Certificatul de înregistrare și certificatul constatator pentru punctul de lucru, eliberate de Oficiul Registrului Comerțului, sunt obligatoriu de afișat în conformitate cu prevederile art.26, alin. (2) din O.G. nr.21/1992, privind protecția consumatorilor.

- **O.U.G. nr.28/1999, privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**

Conform prevederilor art.1, alin. (11) din O.U.G. nr.28/1999, privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, modelul formularului a fost aprobat prin OMF nr.159/2015.

- **Ordinul nr.72/2010, privind unele măsuri de informare a consumatorilor modificat prin Ordinul 594/2014**

Conform prevederilor art.1, alin. (1) din Ordinul nr.72/2010, privind unele măsuri de informare a consumatorilor modificat prin Ordinul 594/2014, este obligatoriu afișarea placheta prevăzută în Anexa 2.1- 2.42, aferentă fiecărui județ în parte.

- **Legea nr. 307/2006, privind apărarea împotriva incendiilor**

Planul de evacuare în caz de incendiu, în conformitate cu prevederile Legii nr. 307/2006, privind apărarea împotriva incendiilor precum și în baza Normelor de aplicare a acesteia, aprobate prin Ordinul nr.163/2007.

8.8 - Amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate

Amplasarea mijloacelor de publicitate (afiș, banner, ecran publicitar, firmă, mesh, panou sau steag publicitar, etc) pe domeniul public sau pe proprietatea privată, se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate și în baza „ Regulamentului Local de publicitate” adoptat de fiecare administrație publică locală în parte, conform prevederilor legale. Conform art. 4 din Legea nr. 185/2013, aprobarea executării lucrărilor pentru amplasarea mijloacelor de publicitate se realizează prin autorizația de construire, emisă în condițiile Legii nr. 50/1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Este de menționat și faptul că în conformitate cu prevederile Codului Fiscal, solicitantul este obligat să achite o taxă a cărui quantum diferă de la o primărie la alta, în funcție de nivelurile aprobate pe plan local în raport cu cele prevăzute de Codul Fiscal.

În cazul în care un operator economic apelează la servicii de reclamă și publicitate în baza unui contract sau a unui alt tip de înțelegere, încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, conform art. 477 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. Quantumul acestei taxe variază între 1% și 3 % din valoarea contractului respectiv, fiind stabilit prin hotărâre a consiliului local. Se exceptează de la această taxă, serviciile de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

8.9. - Obținerea Acordului de funcționare din partea primăriilor

Înainte de începerea efectivă a activității, după parcurgerea etapelor menționate mai sus, este necesar obținerea acordului de funcționare eliberat de primăria în a cărei rază teritorială este amplasată unitatea. Prin acordul de funcționare în sensul domeniului analizat, se înțelege actul administrativ emis de către primar, care conferă unui operator economic, dreptul de a presta (pe raza localității respective) unul sau mai multe servicii de înfrumusețare, eliberat în baza art.6 alin (2) și art. 5, alin. (1) din O.G.99/2000 (republicata) și a punctului 1 din H.G. nr.333/2003. Procedura de eliberare a acordurilor de funcționare, diferă de la o primărie la alta, antreprenorul fiind nevoit să se intereseze la sediul acestora, despre condițiile și documentația necesară în vederea eliberării acesteia.

8.10. - Fiscalizarea casei de marcat

Pentru a nu risca aplicarea unor amenzi contravenționale și implicit suspendarea activității, înainte de începerea acesteia, se va proceda la fiscalizarea casei de marcat în conformitate cu prevederile legale. Fiscalizarea casei de marcat înseamnă procesul de trecere al unei case de marcat în regim de lucru fiscal, regim în care aparatul memorează toate sumele introduse în memoria fiscală. Acest aspect implică parcurgerea unei anumite proceduri începând cu achiziționarea unei case de marcat, întocmirea și depunerea dosarului în cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului în care funcționează unitatea respectivă pentru obținerea Certificatului de atribuire a numărului de ordine; programarea casei de marcat conform seriei fiscale, datelor firmei, specificului societății și trecerea casei de marcat în regim fiscal, de către unitatea de service; vizarea declarațiilor de instalare de către Administrația Financiară de care aparține punctul de lucru. Actul normativ de bază, care reglementează acest aspect, este prevăzut de O.U.G. nr.28 / 1999, cu modificările și completările ulterioare, privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale și H.G. nr. 479/2003 privind Normele de aplicare a acesteia.

